

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
สหสวรรค์ ผลอรรถ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2551

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
สหสวรรค์ ผลอรรถ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

สหสวรรค์ ผลอรรถ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2551

สหสวรรค์ ผลอรรถ. (2551). *ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา*. ปรินซ์ตันพาร์ค กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมรพงษ์, ผศ.ดร. อัจฉรา วัฒนางรงค์.

ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา และโดยรวม จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 568 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 51 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง
5. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเกือบทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านกีฬาที่ไม่พบความแตกต่าง

SAINT JOHN'S UNIVERSITY STUDENTS' OPINIONS OF THEIR
ACTIVITY PARTICIPATION

AN ABSTRACT
BY
SAHASAWAT PHOL-AT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
May 2008

Sahasawat Phol-at. (2008). *Saint John's University Students' Opinions of their Activity Participation*. Master thesis, M.Ed.(Higher Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Dr.Suwaporn Tungsomworapongs, Asst. Prof. Dr.Achara Wattananarong.

The purposes of this research were to study and to compare the Saint John's University students' opinions of their activity participation in four aspects ; academic, arts and culture, social volunteer, sports, and in overall aspects. The samples of this research, classified by gender, years of study, student achievement and faculties were 568 under graduate students enrolled at Saint John's University in academic year 2006. The instruments used in the study was a Likert's five-point rating scale questionnaires of 51 items with the reliability of 0.95. The data were analyzed by means, standard deviation, t-test, one way analysis of variance and Scheffe' method were statistically used in the study.

The results revealed that :

1. Students agree with the overall aspects and each aspect of their activity participation at a high level.
2. Male and female students were significantly different in each and overall aspects of their activity participation.
3. Students with different years of study showed significantly different in each and overall aspects of their activity participation.
4. Students with different achievement levels showed significantly different in overall aspect of their activity participation. Considered in each aspect it was found that there was significantly different in academic aspect. No significant differences were found in other aspects.
5. Students from different faculties showed significantly different in overall and almost all aspects of their activity participation, but no significant difference was found in sports aspect.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ของ
สหสวรรค์ ผลอรรถ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์)

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ธีรารัตน์ รัตนภานุเดช)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนาณรงค์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สำเนาวิ ขจรศิลป์ ดร.จิรวัดณ์ วีรังกร และอาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู ที่ท่านได้ให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามในการทำปริญญานิพนธ์ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ในภาควิชาการอุดมศึกษาและอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันทรงคุณค่าแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา พี่ น้อง ที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือเรื่องทุนการศึกษาให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา

ขอบคุณทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมด ที่มีส่วนช่วยเหลือในการสนับสนุนและให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

สหสวรรค์ ผลอรฤ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความเป็นมาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	10
ปรัชญากิจกรรมนักศึกษา.....	13
ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา.....	15
นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา.....	16
วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา.....	18
คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา.....	20
ประเภทและลักษณะการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพ นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา.....	24
แนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
ลักษณะของแบบสอบถาม.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	64
วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สรุปผลการวิจัย.....	65
การอภิปรายผล.....	65
ข้อเสนอแนะ.....	71
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	71
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	72
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	79
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	80
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย.....	85
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	87
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม.....	89
ภาคผนวก จ คำอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามทั้งฉบับ.....	97
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	100

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะวิชา.....	34
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	39
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม และในแต่ละด้าน.....	41
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาด้านวิชาการ เป็นรายข้อ.....	41
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นรายข้อ.....	42
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านบำเพ็ญประโยชน์เป็นรายข้อ.....	44
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาด้านกีฬา เป็นรายข้อ.....	45
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม และในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	46
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม และในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	47
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม และในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	48
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม และในแต่ละด้าน จำแนกตามคณะวิชา.....	49

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	50
13	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	50
14	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	51
15	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	52
16	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	52
17	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	53
18	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	53
19	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	54
20	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	55
21	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่.....	56

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
22	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม คณะวิชา	57
23	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ จำแนกตาม คณะวิชา เป็นรายคู่.....	58
24	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่.....	59
25	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่.....	60
26	การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม จำแนกตาม คณะวิชา เป็นรายคู่.....	60
27	ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ.....	61
28	ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม.....	62
29	ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์.....	62
30	ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูง สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ ค้นคว้า วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อุดมศึกษาจึงเป็นแหล่งรวมวิทยาการหลากหลายแขนง และเป็นศูนย์รวมของนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก การอุดมศึกษานอกจากถูกใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ กำหนดนโยบายและเป็นแรงผลักดันทางเศรษฐกิจและสังคมแล้ว การอุดมศึกษายังเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Change agent) ไปสู่สังคมที่พึงปรารถนา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญ คือพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความรอบรู้คู่คุณธรรม สร้างกำลังคนที่มีทักษะพื้นฐานในการทำงาน และกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเพิ่มขึ้น เพิ่มแหล่งเรียนรู้และกระจายความรู้สู่ภาคการผลิตและชุมชนในระดับภูมิภาค เพื่อเพิ่มคุณภาพของแรงงานให้สูงขึ้น พัฒนาเพื่อต่อยอดองค์ความรู้จากวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549 : ออนไลน์)

สถาบันอุดมศึกษาไทยดำเนินการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมและให้ทัศนคติที่ถูกต้อง สามารถประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศโดยใช้ความรู้ในศาสตร์ที่เรียนมาอย่างเต็มที่ (ธีรชุณห์ เมืองนาโพธิ์. 2549 : ออนไลน์) นอกจากนี้ สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ (2542 : 75) ได้ให้ความเห็นในเรื่องเดียวกันว่า การผลิตบัณฑิตนับเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำทางภูมิปัญญาของสังคมต้องไม่ทำหน้าที่เพียงถ่ายทอดความรู้ที่เป็นทักษะวิชาชีพให้แก่นักศึกษาแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้นเพราะการเรียนรู้จากชั้นเรียนไม่เพียงพอสำหรับการศึกษาในยุคนี้ แต่ต้องมีหน้าที่สร้างให้นักศึกษามีโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ฝึกให้เรียนรู้จากสิ่งรอบตัวและแหล่งต่าง ๆ มากขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกยุคปัจจุบัน ให้สามารถวิเคราะห์วิจารณ์มองเห็นปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ควรพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้และเข้าใจถึงบทบาทของตนเองที่จะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม มีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น สามารถเข้าร่วมสังคม รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม รับผิดชอบต่อการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความกระตือรือร้น ที่จะแสวงหาความรู้และเสริมสร้างความมั่งคั่งทางปัญญาอยู่เสมอแม้จะสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็ตาม เพื่อให้สามารถเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงทุกอย่างที่เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างสุขุมรอบคอบและมั่นคงตามควรแก่อัตภาพ การที่สถาบันจะพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังกล่าวได้ สถาบันต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดการศึกษาที่สมบูรณ์โดยการจัดการศึกษาที่มุ่งทั้งในเรื่องการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ และในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไปด้วย โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ ต้องมี

ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนการสอนและกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกชั้นเรียน ทั้งในและนอกสถาบัน ทั้งนี้เพราะกิจกรรมนอกหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นในการพัฒนา คุณสมบัติ การแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีใน สังคมของนักศึกษาเอง เสริมสร้างบุคลิกและสมรรถภาพในด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา นอกเหนือไปจากกิจกรรมการศึกษาตามหลักสูตรในชั้นเรียน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 5) การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับผู้อื่นผ่านทางกิจกรรมทั้ง 2 รูปแบบ คือ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2549 : 20)

1. กิจกรรมพัฒนาที่สถาบันจัดให้นักศึกษา เช่น จัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์พัฒนา สถาบันของตน วัด สิ่งสาธารณประโยชน์ ลอกคูคลอง การศึกษานอกสถานที่ การเชิญวิทยากร มาให้ความรู้ การฝึกงาน การให้ทำงานระหว่างศึกษา

2. กิจกรรมที่ผู้เรียนจัดเอง ซึ่งเดิมเป็นการจัดกิจกรรมที่เป็นของผู้เรียน รูปแบบนี้ยังคง มีอยู่เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาความเป็นผู้นำ การจัดการ ตลอดจนการฝึกการดำเนินงานในกลุ่ม สมาชิกของตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ในรูปของสโมสรหรือชมรมต่าง ๆ

สถาบันการศึกษาจะต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม สนองนโยบายชาติในการสร้างเยาวชนให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรมมีระเบียบวินัยและมีคุณธรรม ปลุกฝังจิตสำนึกในการทำประโยชน์เพื่อสังคม ผู้บริหารการศึกษาจะต้องมีคณะกรรมการจัดหลักสูตร ร่วมประกอบด้วย ผู้บริหารวิชาการ ผู้บริหารกิจการนักศึกษา คณาจารย์ และผู้เรียน เพื่อช่วยกัน คิดโครงการให้สอดคล้องกับธรรมชาติของสถานศึกษา สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะของ ผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ซึ่งซิคเกอร์ริงและรีชเชอร์ (มันส์ นิลสวส์ตี. 2547: 2; อ้างอิงจาก Chickering ;& Reisser. 1993 : 468) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษามีส่วนสำคัญในการทำให้นักศึกษาได้รับ ประโยชน์ในด้านการรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง การสร้างความมั่นใจในตนเอง พัฒนาด้านทักษะ มนุษย์สัมพันธ์ ทักษะความเป็นผู้นำ ความเข้าใจโลกของการทำงาน ความเข้าใจในธรรมชาติและ ความแตกต่างของมนุษย์ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำและผู้ตาม การรู้จักรับผิดชอบต่อ ตนเองและผู้อื่น ซึ่งวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 144) ได้ให้ความเห็นในทำนองเดียวกัน ว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาที่สำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะการที่นักศึกษาจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ได้ย่อมต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อความเจริญเติบโต ทางด้านสติปัญญา ความคิด ทศนคติ ค่านิยม การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ การรับผิดชอบต่อการพูดและการกระทำของตนเอง สามารถดำรงตนเป็นที่ยอมรับนับถือ รักใคร่และทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ทบวงมหาวิทยาลัย (2543 : 9 -10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรม นักศึกษาไว้ว่า การเรียนรู้อาจเกิดจากการได้ยิน ได้รับรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในเวลา เรียนและนอกชั้นเรียน ปฏิกิริยาตอบโต้กับอาจารย์ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ การติดต่อ

พบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ค่านิยมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นยึดถือปฏิบัติโดยได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน นักศึกษา และสภาพการในสถาบันและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้มีผลต่อการหล่อหลอมคุณธรรม จริยธรรมนักศึกษา จึงกล่าวได้ว่านักศึกษากำลังอยู่ในกระบวนการที่ถูกพัฒนา และสามารถที่จะมีการพัฒนาพฤติกรรมด้านต่าง ๆ เป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงปรารถนา กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษา เพราะงานด้านกิจกรรมเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ อาทิ การทำงานร่วมกับผู้อื่น มีโอกาสได้ตัดสินใจ ประสานสัมพันธ์ เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ รู้จักการเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดีในสังคม นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จะเกิดความมั่นใจในตนเองจากการฝึกทักษะ ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การใช้เหตุผล การควบคุมอารมณ์ การเข้าถึงชุมชน นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมจึงมีการพัฒนาต่าง ๆ อันเป็นการพัฒนาตนให้เกิดความมั่นใจ เป็นสมาชิกที่ดีในสังคม ปกครองตนอยู่ในระเบียบวินัย อันจะนำไปสู่ความสำเร็จ ความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต ส่วนพิษณุ อภิสมจารโยธิน (2543 : 7) ได้ให้ความเห็นเช่นเดียวกันว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) ซึ่งกระบวนการนี้ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์และสามารถลงมือปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้ มีส่วนช่วยให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงพัฒนาบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคม ซึ่งนับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนานักศึกษา เพื่อให้มีประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่ลักษณะที่เอื้อต่อการทำงานของนักศึกษาเมื่อจบการศึกษาในอนาคต ซึ่งวิลาสนิ เพชรขาว (2544 : 49) ได้ให้ความเห็นในทำนองเดียวกันว่าเป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาได้แสดงออกหรือเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยการปฏิบัติจริงและด้วยความคิดริเริ่มของตนเองซึ่งเป็นสิ่งที่น่ากระทำยิ่ง เพราะกิจกรรมทั้งหลายที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมนั้นทำให้เกิดการเรียนรู้โดยตรงจากประสบการณ์ที่ประสบค่ามิได้ ด้วยเหตุนี้กิจกรรมนักศึกษาจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

เมื่อวิเคราะห์ถึงสภาพการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา จากเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา พบว่าปัญหาและอุปสรรคของงาน กิจกรรมนักศึกษาที่ผ่านมามีดังนี้ คือ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 33 –34)

1. ปัญหาด้านนักศึกษาที่ทำกิจกรรม นักศึกษาที่ทำกิจกรรมมีเวลาว่างไม่ตรงกันเนื่องจากระบบการจัดการเรียนการสอนจึงส่งผลกระทบต่อการบริหารและประสานความร่วมมือในการทำงาน กล่าวคือ ขาดความต่อเนื่องและขาดผู้รับผิดชอบที่แน่นอน

2. ปัญหาด้านนักศึกษาทั่วไป นักศึกษาทั่วไปสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ทั้งนี้เพราะมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม และก็มีนักศึกษาอีกจำนวนหนึ่งที่สนใจกิจกรรมแต่ไม่มีเวลาเนื่องจากระบบการเรียน นอกจากนี้สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่ทำให้ทุกคนต้องแข่งขันเพื่อการมีงานทำ ก็เป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียน มากกว่าที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

3. ปัญหาด้านอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมมีความรู้สึกรู้ว่าการมาช่วยงานกิจกรรมนักศึกษาทำให้ตนเองต้องสูญเสียเวลาที่จะแสวงหาความก้าวหน้าด้านอื่นๆ จึงสมัครใจมาช่วยงานกิจกรรมนักศึกษาน้อย เว้นแต่อาจารย์ผู้นั้นจะมีใจรักงานกิจกรรมจริงๆ และอาจารย์ที่ปรึกษาก็มีการะงานอื่นด้วยจึงมีเวลาให้คำปรึกษากิจกรรมน้อยไป นอกจากนี้อาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านยังไม่ทราบกฎระเบียบการทำกิจกรรมนักศึกษาจึงทำให้งานไม่คล่องตัว

4. ปัญหาด้านอาจารย์ทั่วไป อาจารย์ทั่วไปเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อยหรือไม่เข้าร่วมด้วยเลยเพราะมีการะงานสอนและงานบริหารอื่น ๆ หรือมีเวลาร่างไม่ตรงกับการจัดกิจกรรมและบางท่านไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

5. ปัญหาด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณที่มาจากค่าบำรุงสโมสรนักศึกษามีจำนวนจำกัด ถึงแม้บางโครงการจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แต่ก็มีจำนวนไม่มากนักเพราะสโมสรนักศึกษาที่ขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีจำนวนมาก นอกจากนี้จำนวนชมรมที่มีมากในแต่ละสถาบันทำให้งบประมาณจากค่าบำรุงสโมสรนักศึกษาไม่เพียงพอ ทำให้นักศึกษาที่ทำกิจกรรมต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งเพื่อหารายได้ หรือขอรับบริจาคเงินและสิ่งของเพื่อมาจัดกิจกรรมจึงทำให้เวลาในการจัดดำเนินงานกิจกรรมจริงๆ เหลือน้อย นอกจากนี้กฎระเบียบในการขอใช้สิ่งอำนวยความสะดวกก็เป็นปัญหาอุปสรรคที่ทำให้นักศึกษาที่ทำกิจกรรมเกิดความเบื่อหน่ายได้

มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2532 ให้จัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี ต่อมาได้รับอนุญาตให้เปิดสอนในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกตามลำดับ ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพ.ศ. 2546 เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีคณะแรกคือ คณะบริหารธุรกิจ ซึ่งเปิดการเรียนการสอน 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาการตลาด รับนักศึกษาภาคกลางวันเรียนหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ต่อมาในปี พ.ศ. 2534 มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ขยายการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นในคณะบริหารธุรกิจ อีก 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการจัดการ และสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศคอมพิวเตอร์ พร้อมกับเปิดคณะวิชาใหม่คือ คณะนิเทศศาสตร์ซึ่งประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการโฆษณา สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ และสาขาวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ในปีการศึกษา 2535 มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล และสาขาวิชาการท่องเที่ยว หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ในปีการศึกษา 2536 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ขออนุญาตเปิดดำเนินการหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งสาขา ส่วนคณะวิชาในด้านมนุษยศาสตร์ได้จัดตั้งคณะนิติศาสตร์ขึ้น และเปิดดำเนินการเรียนการสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ ในปีการศึกษา 2537 มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ได้ขออนุญาตเปิดดำเนินการสอนและจัดตั้งคณะวิชาเพิ่มอีก 1 คณะ คือ บัณฑิตวิทยาลัยเปิดดำเนินการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในกลุ่มการจัดการการเงินและการธนาคาร กลุ่มการจัดการการตลาด

และกลุ่มการจัดการ สำหรับแผนการขยายการศึกษาหลังจากได้รับการอนุมัติเปลี่ยนแปลงประเภทจาก "วิทยาลัย" เป็น "มหาวิทยาลัย" เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2539 มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นได้เปิดดำเนินการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารธุรกิจและสิ่งแวดล้อม และขอเพิ่มกลุ่มการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศในปีการศึกษา 2540 และในปีการศึกษา 2541 ได้ขอเปิดดำเนินการหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการตลาด ในปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยได้รับอนุมัติเปิดดำเนินการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญาและศาสนาในปีการศึกษา 2546 มหาวิทยาลัยเสนอโครงการเปิดดำเนินการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ และได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการได้ในปี 2547 ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในปีการศึกษา 2549 มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นมีจำนวนนักศึกษาภาคปกติจาก 5 คณะวิชาได้แก่ คณะบริหารธุรกิจจำนวน 661 คน คณะนิติศาสตร์จำนวน 177 คน คณะศิลปศาสตร์จำนวน 248 คน คณะนิเทศศาสตร์จำนวน 260 คน และคณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 376 คน รวมทั้งสิ้น 1,722 คน โดยมีอาจารย์ประจำทั้งสิ้นจำนวน 151 คน จำแนกตามคณะวิชา ดังนี้ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชีจำนวน 5 คน สาขาวิชาการตลาดจำนวน 12 คน สาขาวิชาการจัดการจำนวน 8 คน สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศคอมพิวเตอร์จำนวน 9 คน และสาขาวิชาการเงินจำนวน 5 คน คณะนิเทศศาสตร์สาขาวิชาการโฆษณาจำนวน 3 คน สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์จำนวน 2 คน สาขาวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์จำนวน 6 คน คณะศิลปศาสตร์หมวดศึกษาทั่วไปจำนวน 13 คน สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 13 คน สาขาวิชาการท่องเที่ยวจำนวน 5 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลจำนวน 9 คน สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าจำนวน 8 คน สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการจำนวน 6 คน สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวน 5 คน คณะนิติศาสตร์จำนวน 9 คน อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัยจำนวนทั้งสิ้น 33 คน เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนการเรียนการสอนจำนวนทั้งสิ้น 97 คน และนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการสโมสรนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2549 จำนวน 21 คน (มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. 2548 : 11-12)

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นมีนโยบายกำหนดให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนกลางที่จัดขึ้นโดยสำนักกิจการนักศึกษา สโมสรนักศึกษา และชมรมตามความถนัดและสมัครใจ โดยแบ่งกิจกรรมเป็น 4 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมด้านกีฬา

จากเอกสารสรุปประเมินผลการดำเนินโครงการทั้ง 4 ด้านในปีการศึกษา 2548 พบว่าจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการลดน้อยลง มีสาเหตุเนื่องมาจากการประชาสัมพันธ์โครงการไม่ทั่วถึงและน้อยเกินไปจึงทำให้นักศึกษาไม่ได้รับทราบข่าวสารการจัดกิจกรรม กิจกรรมที่จัดไม่หลากหลาย ไม่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบัน กิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์ไม่ให้ความสำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรม (มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. 2548 : 29) นอกจากนี้ ผู้อำนวยการสำนักกิจการศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาว่าในปัจจุบัน

ถือได้ว่าเป็นช่วงที่มีความคงตัว การเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม หรือการเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษา ถือว่าเป็นช่วงวิกฤติเนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่หันไปสนใจในกิจกรรมส่วนตัว สาเหตุหลักส่วนหนึ่งน่าจะมาจากเศรษฐกิจ นักศึกษาต้องการหารายได้เพิ่มเพื่อนำมาใช้จ่ายขณะที่กำลังศึกษาอยู่ จึงทำให้การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร สำนักกิจการนักศึกษาจึงต้องมียุทธศาสตร์อย่างมากในการที่จะสรรหากิจกรรมต่างๆ เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจ และกิจกรรมเหล่านั้นต้องตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาด้วย เพื่อที่จะเป็นการเพิ่มสมรรถนะของนักศึกษาของสถาบันหลังจากที่นักศึกษาเหล่านั้นสำเร็จการศึกษาไปแล้ว จึงเป็นบทบาทอีกอย่างหนึ่งที่งานกิจการนักศึกษาไม่ควรมองข้ามไป (สุวัชร ยิงสวัสดิ์. 2549 : สัมภาษณ์) และนายกสโมสรมหาวิทยาลัยประจำปีการศึกษา 2548 ได้ให้ความเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อตัวนักศึกษาอย่างมากในสังคมปัจจุบัน นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่จัดขึ้นในรูปแบบของสโมสรมหาวิทยาลัย ชมรม และยังสามารถเข้าร่วมกิจกรรมส่วนกลางที่จัดขึ้นโดยสำนักกิจการนักศึกษา นักศึกษาจะได้รับความรู้ ประสบการณ์ตรงจากกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียนรู้ในส่วนของวิชาการ แต่การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์มีจำนวนน้อยลง อาจเนื่องมาจากกิจกรรมที่จัดขึ้นไม่น่าสนใจ ไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ระยะเวลาที่จัดกิจกรรมตรงกับการเรียนการสอนจึงทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ สถานที่จัดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ มีพื้นที่จำกัดในการดำเนินงานโดยเฉพาะกิจกรรมด้านกีฬาซึ่งส่งผลต่อจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนด้านงบประมาณค่อนข้างน้อยจึงมีผลต่อจำนวนโครงการที่จัดขึ้นและไม่สามารถพัฒนารูปแบบกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับยุคสมัย และเป็นข้อจำกัดต่อผู้จัดโครงการที่จะพัฒนารูปแบบให้ตรงต่อความต้องการของนักศึกษา (ชาติชาย จินดอน. 2549: สัมภาษณ์)

จากข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรทางด้านกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ จึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและพัฒนาปรับปรุงมาตรการดำเนินงานให้สนองตอบต่อความต้องการของนักศึกษา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงและส่งเสริมการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาให้สนองต่อความต้องการและความสนใจของนักศึกษา และเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตในการศึกษา ดังนี้

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ ระดับปริญญาตรี(ภาคปกติ) ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ประจำปีการศึกษา 2549 จาก 5 คณะวิชา ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ รวม 1,722 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ชั้นปีที่ศึกษา แบ่งเป็น

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

1.3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.4 คณะวิชา แบ่งเป็น

1.4.1 คณะบริหารธุรกิจ

1.4.2 คณะนิเทศศาสตร์

1.4.3 คณะนิติศาสตร์

1.4.4 คณะศิลปศาสตร์

1.4.5 คณะวิศวกรรมศาสตร์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงขอกำหนดความหมายของคำต่างๆ ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ดังนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิด ความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นไปได้ทั้งรูปธรรมและนามธรรม และอาจเป็นไปได้ในทางชอบหรือไม่ชอบ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ในการวิจัยนี้หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา

2. กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยหรือที่นักศึกษาจัดขึ้นและได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น โดยมีลักษณะเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตร กิจกรรมที่จัดขึ้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาในด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปโดยความสมัครใจ ในการวิจัยนี้หมายถึง กิจกรรมด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา

2.1 กิจกรรมด้านวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการความสนใจและส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ในการวิจัยนี้หมายถึง กิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ด้านวิชาการนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนได้แก่ การสัมมนา การจัดอภิปราย การสาธิต และการแนะแนวการศึกษาต่อ

2.2 กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ มีความรักและซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมของไทย เพื่อช่วยกันดำรงรักษาสืบสานที่ดั่งามตลอดจนช่วยกันพัฒนาเอกลักษณ์ของชาติให้ดียิ่งขึ้น ในการวิจัยนี้หมายถึง กิจกรรมที่สนับสนุนให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นได้ทำการทำนุบำรุง ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติให้คงอยู่ตลอดไป

2.3 กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือ ประสานงานระหว่างนักศึกษาและชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่นชนบทอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ในการวิจัยนี้หมายถึง การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานและส่งเสริมให้การสนับสนุนให้มีการบำเพ็ญประโยชน์ ช่วยเหลือสังคม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.4 กิจกรรมด้านกีฬา หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการเล่นกีฬาหรือการแข่งขันที่มุ่งส่งเสริมให้เกิดความแข็งแรงของร่างกาย รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดทักษะของบุคคลด้วย และยังสามารถขจัดความตึงเครียดได้ ในการวิจัยนี้หมายถึง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดทักษะความรู้ทางกีฬา ปฏักฝักการมีน้ำใจ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย

3. คณะวิชา หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ ในการวิจัยนี้หมายถึง คณะวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ได้แก่

3.1 คณะบริหารธุรกิจ จัดการเรียนการสอนใน 5 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร และสาขาวิชาการบัญชี

3.2 คณะนิเทศศาสตร์ จัดการเรียนการสอนใน 3 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาการโฆษณา สาขาวิชาประชาสัมพันธ์ และสาขาวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

3.3 คณะนิติศาสตร์ จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชานิติศาสตร์

3.4 คณะศิลปศาสตร์ จัดการเรียนการสอนใน 2 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และสาขาวิชาการท่องเที่ยว

3.5 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จัดการเรียนการสอนใน 4 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสารสนเทศ(IT)

4. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ในคณะวิชาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ประจำปีการศึกษา 2549

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถทางการเรียนของนักศึกษาที่วัดในรูปของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade point average) ของทุกรายวิชานับตั้งแต่นักศึกษาเริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผลการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี(ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.75 ขึ้นไป

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ผลการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 - 2.74

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

ความเป็นมาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ปรัชญากิจกรรมนักศึกษา ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ประเภทและลักษณะการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา แนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ความเป็นมาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษามีความเป็นมาพร้อม ๆ กับสถาบันอุดมศึกษา คือ ในปี พ.ศ. 211 พระเจ้าอเล็กซานเดอร์ มหาราช (Alexander) ได้ทรงก่อตั้งมหาวิทยาลัยอเล็กซานเดรีย (Alexandria University) ขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยมาซิโดเนีย (Macedonian) นักศึกษาได้ร่วมกันทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมในสมัยนั้น ส่วนมากเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ต่อมาในสมัยกลาง การศึกษาระดับอุดมศึกษาได้เจริญขึ้นในทวีปยุโรป สถาบันระดับอุดมศึกษาหลายแห่งได้ถูกสร้างขึ้น เช่น มหาวิทยาลัยซาเลร์โน (Salerno) มหาวิทยาลัยโบโลญญา (Bologna) มหาวิทยาลัยปารีส (Paris) มหาวิทยาลัยมอนท์เพลลิเอร์ (Montpellier) และมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด (Oxford) นักศึกษาจากสถาบันการศึกษาข้างต้นได้ร่วมกันทำกิจกรรมทางด้านวิชาการขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับตนเอง ในประเทศสหรัฐอเมริกาวิทยาลัยวิลเลียมแอนด์แมรี (William and Mary College) นับว่าเป็นวิทยาลัยแห่งแรกที่ได้จัดตั้งองค์การนักศึกษาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้นักศึกษาได้รู้จักการร่วมกันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อมาหลายสถาบัน เช่น มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย (The University of Virginia) วิทยาลัยอีวานสตัน (Evanston College) ก็ได้จัดให้มีองค์การนักศึกษาขึ้น นับว่ากิจกรรมนักศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เจริญก้าวหน้าไปมาก และในระหว่างปี พ.ศ. 2513 ถึง พ.ศ. 2523 นักศึกษาได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในด้านการบริหาร ด้านวิชาการ และด้านบริการอย่างมากมาย ในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ สถาบันอุดมศึกษาส่วนมากได้เปิดสอนวิชาทางด้านการเป็นผู้นำ (Leadership) ให้แก่นักศึกษาที่ทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษาอีกด้วย(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2548 : 1)

สำหรับประเทศไทยนั้น กิจกรรมนักศึกษามีความเกี่ยวข้องกับการสถาปนามหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย ประวัติความเป็นมาของกิจกรรมนักศึกษาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจและมูลเหตุจูงใจให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม ลักษณะของกิจกรรมและสาเหตุที่ทำให้

กิจกรรมชบเซาไป ประวัติความเป็นมาแบ่งออกเป็น 4 ระยะคือ ระยะก่อน พ.ศ.2490
ระยะพ.ศ.2490 – 2519 ระยะพ.ศ. 2520 - 2523 และปัจจุบัน ดังนี้ (ธิดารัตน์ บุญนุช. 2543 :
16 – 20)

1. ระยะก่อน พ.ศ.2490 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทยได้รับการสถาปนาเมื่อ พ.ศ.2459 หลังจากนั้น 6 ปี มหาวิทยาลัยได้สนับสนุนให้มีการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตในรูปสโมสรในปีพ.ศ.2465 เพื่ออบรมให้นิสิตรู้จักปกครองตนเองให้เป็นไปในทางที่ชอบและเป็นสุข ฝึกหัดให้รู้จักช่วยเหลือในการแสวงหาความรู้ความชำนาญในด้านต่างๆ และเพื่อเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต นิสิตเก่าและใหม่ กิจกรรมในช่วงแรกเป็นกิจกรรมกีฬา บันทึกลง ละครประจำปี การถวายบังคมพระบรมรูปทรงม้า และกิจกรรมรับน้อง ต่อมาในปี พ.ศ.2479 มีการจัดตั้งชุมนุมนิสิตหญิงขึ้นในสโมสร เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับนิสิตหญิง เช่นกิจกรรมเสริมความรู้ด้านสังคมศาสตร์ และกิจกรรมหาทุนสำหรับนิสิตหญิงที่ขาดแคลน ในปีพ.ศ.2483 นิสิตนักศึกษาเริ่มเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองโดยเข้าร่วมในการเดินขบวนเรียกร้องดินแดนอินโดจีนที่ไทยสูญเสียให้ฝรั่งเศสในสมัยรัชกาลที่ 5

2. ระยะพ.ศ.2490 - 2519 เป็นกิจกรรมเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมในสังคมที่นิสิตนักศึกษาเข้ามามีบทบาทอย่างมากโดยเริ่มจาก พ.ศ.2493 นักศึกษาได้เดินขบวนต่อต้านการเลือกตั้งที่ไม่เรียบร้อยในปี พ.ศ.2500 และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประท้วงกบฏแมนฮัตตันที่เข้ายึดพื้นที่บริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ถอนตัวออกจากพื้นที่มหาวิทยาลัย กิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่ทำในช่วงนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องแต่เรื่องกีฬา นันทนาการ และงานประเพณีต่างๆ เท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการที่นิสิตนักศึกษาตระหนักถึงความรับผิดชอบที่ตนเองมีต่อสังคม นั่นคือการกระทำกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบทและกิจกรรมเพื่อความเป็นธรรมในสังคม กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบทเริ่มต้นจากกลุ่มที่เรียกตนเองว่านิสิตนักศึกษา 5 มหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มอิสระไม่สังกัดสมาคมใดไปปรึกษาหารือกันว่าจะหาวิธีปิดภาคเรียนฤดูร้อนน่าจะทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม จึงจัดตั้งค่ายอาสาสมัครขึ้นที่จังหวัดสระบุรี เมื่อพ.ศ.2501 ในปีต่อมาก็ได้จัดกิจกรรมเช่นนี้อีกและมีการออกไปศึกษาข้อเท็จจริงและร่วมมือในการทำงานพัฒนาการท้องถิ่นในภาคต่างๆ ของประเทศไทย 5 ภาค ใช้เวลาอยู่ในชนบท 9 วัน แล้วจึงกลับมาสัมมนาร่วมกันที่จังหวัดสระบุรี

สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็มีความสนใจค่ายอาสาสมัครจึงได้เริ่มจัดตั้งค่ายอาสาสมัครครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ.2502 ณ ตำบลนาเหล้าบก จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นค่ายฝึกผู้นำอาสาสมัคร ซึ่งได้รับผลสำเร็จอย่างดี กิจกรรมค่ายอาสาสมัครจึงเริ่มเป็นที่แพร่หลายและได้รับความนิยมในหมู่นิสิตนักศึกษามากขึ้น ในช่วงต้น ๆ ของงานค่ายอาสาพัฒนาชนบท ได้เน้นการให้บริการทางการศึกษาแทนการเน้นเรื่องการสร้างถาวรวัตถุ ในการประชุมชาวค่ายปีพ.ศ. 2511 ได้มีการเสนอให้เน้นการพัฒนาคน พัฒนาจิตใจ มากกว่าการสร้างถาวรวัตถุ

ในช่วงระยะเวลาดังแต่ปี พ.ศ. 2503 –2516 เป็นช่วงที่การศึกษาระดับอุดมศึกษามีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและมีการขยายตัวโดยมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคขึ้นอีก 2 แห่ง มหาวิทยาลัยส่วนกลาง 1 แห่ง และสถาบันการศึกษาเอกชนอีกหลายแห่ง ดังนี้

ปี พ.ศ. 2503 จัดตั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และเปิดรับนักศึกษาครั้งแรกในปี พ.ศ. 2507

ปี พ.ศ.2504 นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ประท้วงการเลือกตั้งที่ไม่เป็นธรรมขึ้น

ปี พ.ศ. 2505 – 2508 จัดตั้งมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปี พ.ศ. 2508 จัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคขึ้นที่จังหวัดสงขลา ต่อมาในปี พ.ศ. 2511 ได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จนถึงปัจจุบัน

ปี พ.ศ.2511 นักศึกษาและประชาชนร่วมเดินขบวนประท้วงการขึ้นราคาค่าโดยสารรถประจำทางที่ทุ่งพระเมรุหรือท้องสนามหลวงในปัจจุบัน

ปี พ.ศ. 2512 รัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร ในขณะนั้นได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไป นักศึกษาจาก 11 สถาบันได้รวมตัวเข้าสังเกตการณ์ตามหน่วยเลือกตั้ง

ปี พ.ศ.2513 นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเดินขบวนต่อต้านการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย และมีการก่อตั้งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่ทำให้การทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษามีระบบมากขึ้น และร่วมมือกันระหว่างสถาบันมากขึ้น การประท้วงก็เพิ่มมากขึ้น

ปี พ.ศ. 2514 จัดตั้งมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นระบบเปิดขึ้นแห่งแรก คือมหาวิทยาลัยรามคำแหง

การประท้วงครั้งยิ่งใหญ่ของประวัติศาสตร์กิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของชาติ คือ เหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม 2516 ที่ทำให้กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองมากขึ้น และทำให้ประชาชนเกิดความศรัทธาในพลังนิสิตนักศึกษานั้นคือ นิสิตนักศึกษาจากหลายสถาบันได้นัดหยุดเรียน เพื่อเดินขบวนต่อต้านระบอบเผด็จการเรียกร้องการปกครองตามวิธีทางประชาธิปไตย เหตุการณ์ครั้งนี้นอกจากนิสิตนักศึกษามีบทบาทเรียกร้องการเปลี่ยนผู้บริหารประเทศแล้วยังทำให้เปลี่ยนรัฐบาลจากทหารเป็นพลเรือนได้อีกด้วย

ภายหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เป็นยุคของการตื่นตัวด้านประชาธิปไตยมีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารสโมสรนิสิตนักศึกษาเป็นองค์การบริหารและสภา ด้วยเหตุผลที่ว่าเพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้มีผู้แทนเข้าร่วมในกิจกรรมสโมสรมากขึ้นและเพื่อจะได้มีฝ่ายตรวจสอบการบริหารของสโมสรนิสิตนักศึกษาและได้ฝึกประสบการณ์การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอีกด้วย

นอกจากนี้กิจกรรมนิสิตศึกษานำโดยศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยได้แสดงพลังเรียกร้องความยุติธรรมให้กับสังคมโดยรวมกลุ่มพลังต่างๆ ในสังคมทำการประท้วงเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ จนทำให้ประชาชนเบื่อหน่ายความไม่สงบที่เกิดจากนิสิตนักศึกษา และต้องการให้ทหารเข้ารักษาความเรียบร้อยของบ้านเมือง จึงเกิดเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 ซึ่งเป็นผลให้คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินที่บริหารราชการในสมัยนั้นมีคำสั่งที่ 42/2519 ยกเลิกระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับองค์กรและกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่ประกาศใช้อยู่ของทุกสถาบัน แต่คำสั่งดังกล่าวได้เปิดช่องทางให้นิสิตนักศึกษาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภายในสถานศึกษาด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์ได้ตามความจำเป็น โดยความเห็นชอบของสถานศึกษาที่สังกัด และด้วยผลจากการที่องค์กรและสโมสรนิสิตนักศึกษาถูกปิดครั้งนี้ทำให้บรรยากาศการทำกิจกรรมซบเซาไป

3. ระยะ พ.ศ.2520 ถึง พ.ศ.2523 ในปี พ.ศ.2521 รัฐบาลได้อนุญาตให้มหาวิทยาลัยพิจารณาจัดตั้งสโมสรและชมรมขึ้นมาใหม่ เพื่อดำเนินกิจกรรม ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านวิชาการ โดยทบวงมหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดและกิจกรรมเหล่านั้นทำได้เฉพาะในสถานศึกษา กรณีจัดภายนอกสถานศึกษาจะต้องได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย กิจกรรมนิสิตนักศึกษาจึงกลับฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ประเภทและลักษณะกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่จัดในสถานศึกษาต่าง ๆ นั้นกำหนดขึ้นตามวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบันที่ส่งเสริม รวมทั้งตามความต้องการและความสนใจของนิสิตนักศึกษา โดยทั่วไปจะแบ่งกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็น 4 ฝ่าย ตามแนวทางที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดและมีชมรมหรือชุมนุมในสังกัด คือ ฝ่ายวิชาการ ประกอบด้วยชมรมต่าง ๆ เช่น พุทธศาสตร์และประเพณี จิตวิทยา วาทยศิลป์ วรรณศิลป์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ฝ่ายกีฬา ประกอบด้วยชมรมต่าง ๆ เช่น ตะกร้อ กรีฑา ฮอกกี้ ยิงปืน เทนนิส เป็นต้น ฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วยชมรมต่าง ๆ เช่น ดนตรีไทย ดนตรีสากล นักร้องประสานเสียง นาฏศิลป์และละครไทย ศิลปะการถ่ายภาพ เป็นต้น ฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ แบ่งเป็นชมรมต่าง ๆ เช่น ค่ายอาสาอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บริการโลหิตและสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

4. ปัจจุบัน รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของการดำเนินโครงการส่งเสริมกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านอาสาพัฒนาชนบท ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านคุณธรรมจริยธรรม และบุคลิกภาพ จึงได้จัดสรรงบประมาณสำหรับดำเนินงานด้านส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทุกปี และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณาให้การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์โดยเฉพาะอาสาพัฒนาชนบท ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านจริยธรรม และสัมมนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา ในปี 2543 ถึงปัจจุบันรัฐบาลได้สนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนนิสิตนักศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมากโดยได้รับการจัดสรรแต่ละปีประมาณ 35 – 40 ล้านบาท โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดนโยบายให้มหาวิทยาลัย/สถาบัน ดำเนินโครงการกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในลักษณะเช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา สำหรับกิจกรรมที่เน้นเป็นพิเศษ คือ การเผยแพร่ประชาธิปไตยและการเลือกตั้งระบบใหม่ สำหรับค่ายอาสาพัฒนาชนบทได้ลดโครงการก่อสร้างถาวรวัตถุขนาดใหญ่มาเป็นการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของชนบทมากยิ่งขึ้น เป็นการพัฒนาแบบพึ่งตนเองที่ยั่งยืนของชุมชน

ปรัชญากิจกรรมนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทอันสำคัญในการพัฒนาประเทศ ปรัชญากิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นจุดศูนย์กลางของกระบวนการอุดมศึกษาในการพัฒนานักศึกษาแต่ละคนให้สมบูรณ์ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ความชำนาญในด้านต่าง ๆ ตามความต้องการของบุคคล ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงควรกำหนดแนวปรัชญาเพื่อใช้เป็นหลักในการดำเนินงานของสถาบัน

ซึ่งวิลเลียมสัน (พระมหาสุวณฺ์ ปรีอปรัง. 2548: 11; อ้างอิงจาก Williamson. 1961 : 3) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญางานกิจกรรมนักศึกษาว่า การให้บริการที่สนองความต้องการของนักศึกษานั้นจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การให้การศึกษาในสถาบันชั้นสูงนั้นจะต้องพยายามให้ผู้เรียนได้พัฒนาในทุก ๆ ด้าน
2. การส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคนด้วย
3. การศึกษาเฉพาะในห้องเรียนไม่เป็นการเพียงพอ การบริการและสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ กิจกรรมทางวิชาการและสังคม ตลอดจนการบริการความสะดวกสบายต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษา ล้วนมีความสำคัญในการให้การศึกษาทั้งสิ้น
4. บรรยากาศของประชาธิปไตยและบรรยากาศทางวิชาการ เป็นสิ่งจำเป็นและมีคุณค่ามากกว่าการใช้อำนาจ
5. สังคมมนุษย์ไม่คงที่และธรรมชาติของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา วิทยาการสมัยใหม่เกิดขึ้นอยู่เสมอ การบริการแปลก ๆ ใหม่ ๆ ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงและให้สนองกับความต้องการของนักศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมมนุษย์ในปัจจุบัน

นอกจากนี้ วินสตันและมาสซารอ (กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์. 2547: 10; อ้างอิงจาก Winston and Massaro. 1987 : 169) ได้กล่าวถึงปรัชญาการจัดกิจกรรมว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการศึกษานอกชั้นเรียน ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการได้รับประสบการณ์ทางการศึกษาของนักศึกษาซึ่งได้แก่ การพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา การพัฒนาทักษะด้านการจัดการ และทักษะการตัดสินใจทางอาชีพ ทำนองเดียวกับที่วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 150 - 151) ได้ให้แนวคิดของปรัชญากิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อันเป็นผลให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และบุคลิกภาพสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. ส่งเสริมและช่วยเหลือให้นักศึกษาจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันโดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความแตกต่างทางด้านการเมือง
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็น กล้าแสดงตน พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ รู้จักการอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกหัดการทำงานอย่างเป็นระบบและฝึกความคิด ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
4. อำนวยความสะดวกในการจัดและดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น
 - 4.1 จัดหาสถานที่เพื่อเป็นศูนย์กลางกิจกรรมสำหรับประชุม อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อการพิมพ์ อัดสำเนา การจัดทำป้ายประกอบต่าง ๆ
 - 4.2 ประสานงานกับภาควิชาหรือหน่วยงานอื่น ๆ ในสถาบันเพื่อสนับสนุนหรืออำนวยความสะดวกให้นักศึกษาจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้งานต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

4.3 จัดหาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่มีประสบการณ์ด้านกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือให้แนวคิด หรือแนะแนวทางการจัดกิจกรรมให้สามารถจัดได้อย่างเหมาะสม

5. ส่งเสริมให้นักศึกษารักความเป็นไทย มีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ ชื่นชมศิลปวัฒนธรรม ระเบียบประเพณี ดนตรีและนาฏศิลป์ไทย

6. พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่ดีงาม สอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมไทย

7. ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนและสามารถใช้กิจกรรมเป็นเครื่องมือผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียน

ดังนั้นการกำหนดปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกสถาบันต้องกำหนดให้ชัดเจนและสอดคล้องกับเป้าหมายหลักในการพัฒนานักศึกษา เพื่อมุ่งส่งเสริมให้นักศึกษามีการพัฒนาทักษะในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ เป็นคนกล้าแสดงออกและมีภาวะการเป็นผู้นำ มีบุคลิกภาพที่ดี สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอน และรู้จักผ่อนคลายความเครียดจากการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา (Student activities) ทำให้นักศึกษาเกิดทั้งการเรียนรู้ ทักษะและประสบการณ์อย่างมากมาย ซึ่งทักษะและประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนได้ในชั้นเรียน กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษา มีผู้กล่าวถึงความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้หลายท่าน เช่นโคลแทร์ (กรรณิกา พิริยะจิตรา. 2547 : 120; อ้างอิงจาก Clotheir.1931 : 9) ได้พิจารณากิจกรรมที่นักศึกษาทำแล้วจึงให้คำนิยามว่าเป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่ศึกษาโดยตรง เรียกว่า “กิจกรรมนอกหลักสูตร” (Extra curricular activities) ส่วนสตรูป (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2538: 118 ; อ้างอิงจาก Stroup. 1964: unpagged) มีความเห็นว่า กิจกรรมศึกษานั้นมีส่วนที่เป็นทางการ และส่วนที่ไม่เป็นทางการอยู่ด้วยกัน กิจกรรมที่เป็นทางการเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นด้วยความสมัครใจ ไม่เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในห้องเรียนหรือไม่ระบุไว้ในหลักสูตร ต้องเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาให้การยอมรับ และมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำปรึกษา ส่วนกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการเป็นกิจกรรมที่นักศึกษากลุ่มหนึ่งจัดขึ้น เพื่อทำการประท้วงหรือต่อต้านผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาหรือรัฐบาล เป็นต้น ในขณะที่กู๊ด (วิจิตร ศรีสอ้าน. 2549: ออนไลน์; อ้างอิงจาก Good. 1970 : 562) ได้อธิบายว่า กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงโปรแกรมและการดำเนินงานซึ่งนักศึกษาหรือสถานศึกษาจัดขึ้น โดยมีความหมายเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถและสร้างความสนใจให้นักศึกษาทั้งนี้โดยอยู่ในความดูแลของสถานศึกษา ทำนองเดียวกับที่วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 145) อธิบายว่า กิจกรรมศึกษานั้นหมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้นักศึกษาต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปโดยความสมัครใจของนักศึกษา และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในรายวิชาหนึ่งรายวิชาใด กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษานั้น

จึงหมายรวมถึงกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาและส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดขึ้นเองโดยการนิเทศและดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้นักศึกษาสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย ส่วนสำเนา ๖ ขจรศิลป์ (2538 : 128) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า หมายถึง กิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับชาญชัย อินทรประวัติ (2545 : 27) ที่กล่าวไว้ว่ากิจกรรมนักศึกษา คือกิจกรรมที่มีประโยชน์ทางการศึกษาที่เกิดขึ้นจากการคิดและการดำเนินการของนักศึกษา โดยการให้คำปรึกษาและดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาให้อยู่ในกรอบนโยบาย ประเพณี และวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

กล่าวโดยสรุปกิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะนักศึกษาในทุก ๆ ด้านและเพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงจากการปฏิบัติงานที่นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน โดยนักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความสมัครใจที่สถาบันจัดให้ หรือในส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดขึ้นเองโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ที่ดูแลและให้คำปรึกษา และการเข้าร่วมกิจกรรมไม่เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาใด ๆ และเป็นไปเพื่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ

นโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาต้องยึดหลักการจัดกิจกรรมนักศึกษาตามกรอบโดยเน้นการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา ตลอดจนส่งเสริมค่านิยมที่ดีของนักศึกษา นักศึกษาควรได้รับการแนะนำในการเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมกับความถนัดของตน ช่วงการจัดกิจกรรมควรใช้นอกเวลาเรียน ลักษณะกิจกรรมต้องมีการสร้างเสริมโดยอาศัยพื้นฐานจากความต้องการของนักศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก โดยกิจกรรมต่าง ๆ ต้องไม่ขัดกับระเบียบข้อบังคับของสถาบันและกฎหมายบ้านเมือง (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2538 : 170)

ทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐที่กำกับดูแล สนับสนุน และทำหน้าที่ประสานงานด้านกิจกรรมนักศึกษาแก่สถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้แนวทางการพัฒนานักศึกษามีนโยบายที่ชัดเจนและเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2545 : 1) จึงได้กำหนดนโยบายและแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อาสาพัฒนาชนบท
2. ส่งเสริมให้นักศึกษาสนใจและฟื้นฟูตลอดจนเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ
3. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์อันก่อให้เกิดความรู้ เข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษา
4. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างนักศึกษา ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่าง ๆ

5. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพของสังคมที่เป็นจริง ตลอดจนสำนึกถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมโดยเฉพาะเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

6. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ และรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม

7. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และมีความสามารถโดยการเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

โบลแลนด์ (อัมพา ชงทุมมินทร์. 2542: 33; อ้างอิงจาก Boland. 1970 : 177 - 178) ได้เสนอแนวทางในการกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดขอบเขตในการใช้อาคารสถานที่ของสถาบันรวมทั้งอุปกรณ์และเครื่องใช้ต่างๆ ให้ชัดเจน

2. สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดขอบเขตการติดประกาศ แผ่นภาพ แผ่นใบปลิวทั้งหลายให้ชัดเจน

3. การจัดกิจกรรมแต่ละประเภทควรจะให้แสดงถึงระเบียบวิธีการของกิจกรรมและแหล่งสนับสนุนทางการเงินของกิจกรรมนั้น ๆ

4. กิจกรรมทุกประเภทที่จัดขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาจะต้องได้รับอนุมัติจากสถาบันเสียก่อน ทั้งนี้สถาบันจะต้องมีส่วนเข้าไปควบคุมดูแลได้

ดังที่หวัน วงศ์แก่นท้าว (2548 : 27) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต และกล่าวถึงนโยบายและแนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่าเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาได้มีแนวทาง การพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ และเป็นเป้าหมายสำคัญในการจัดการศึกษา และกิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างมาก ปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเน้นการพัฒนาทั้งด้านแนวความคิด เจตคติ ทักษะ ทักษะ พฤติกรรม ร่างกายและจิตใจ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ เพื่อจะสร้างและหล่อหลอมให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ คือเป็นคนดีและคนเก่งสามารถออกไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเตรียมพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทำนองเดียวกับสุรรัตน์ จินพงษ์ (2548 : 15) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ตามทัศนะของนักศึกษา และได้กล่าวถึงนโยบายของการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่า ต้องมีความสอดคล้องกับนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาที่จะมีลักษณะเฉพาะในการกำหนดนโยบาย โดยสถาบันต้องร่วมมือกับนักศึกษาในการดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ ส่งผลให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์และมีการพัฒนาในทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่สมศักดิ์ บัวรอด (2532 : 69 – 71) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการปฏิบัติงานจริงเกี่ยวกับจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูรัตนโกสินทร์ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และกรรมการนักศึกษาปรากฏผลดังนี้

1. ด้านการกำหนดทิศทางและขอบเขตของการจัดกิจกรรมนักศึกษา พบว่าการกำหนดนโยบายไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา
 2. ด้านประเภทและลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษา พบว่าประเภทของกิจกรรมที่จัดส่วนใหญ่ ได้แก่กิจกรรมด้านกีฬาและกิจกรรมด้านอาสาพัฒนาชนบท
 3. ด้านองค์กรนักศึกษาและการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา พบว่าสภาพขององค์กรนักศึกษาและการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษายังไม่เป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานและบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในวิทยาลัยอย่างแท้จริง ขาดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษา
 4. ด้านปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการบริหารกิจกรรมนักศึกษา พบว่าขาดงบประมาณในการบริหารกิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และขาดความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษา
 5. ด้านกระบวนการบริหารกิจกรรมนักศึกษา พบว่าขาดการวางแผนโครงการ และการประสานงานร่วมกันระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป
- อาจสรุปได้ว่านโยบายการจัดกิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นไปเพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาได้มีแนวทางการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย จิตใจ คุณธรรมจริยธรรม ระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และประสบการณ์ เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 59 - 60) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในความสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. เพื่อทำให้นักศึกษามีความสนใจกว้างขวางขึ้น
4. เพื่อฝึกให้มีความรับผิดชอบ
5. เพื่อฝึกให้ปกครองตนเอง
6. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจ
7. เพื่อพัฒนาสติปัญญา
8. เพื่อให้รักศิลปะวัฒนธรรมและประเพณีไทย
9. เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
10. เพื่อให้เพิ่มพูนความรู้ในด้านอาชีพในอนาคต
11. เพื่อให้รู้จักการเสียสละและการทำงานให้ส่วนรวม
12. เพื่อให้รู้จักทักษะทางสังคม
13. เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยและความคิดที่ดี
14. เพื่อให้มีความสามัคคี
15. เพื่อพัฒนาความกตัญญูต่อสถาบัน

ซึ่งสอดคล้องกับ สำเนา ขจรศิลป์(2538: 120-121) ที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
2. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
3. เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย
10. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2540: 6) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ทั่วไปของการส่งเสริมกิจกรรม นักศึกษา ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษา
2. เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งในด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา และสัมนนากิจกรรม
3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนักศึกษาทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ
4. เพื่อให้ศึกษานำความรู้ทางวิชาการและบริการไปสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านถาวรวัตถุ และการดำเนินชีวิตของประชาชนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคม อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ และสังคมมีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงามและตระหนักถึงความรับผิดชอบที่พึงมีต่อสังคม
6. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ
7. เพื่อส่งเสริมพลานามัย พัฒนาบุคลิกภาพ เผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ซาฟเฟอร์และมาร์ตินสัน (พระมหาสุวัฒน์ ปรีอุปรัง. 2548: 14; อ้างอิงจาก Shaffer & Martinson. 1966 : 7) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการ รวมทั้งในกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยโดยการกระตุ้นทางสติปัญญาเพื่อความสำเร็จในทางวิชาการ

2. เพื่อจัดให้มีบริการต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนได้พัฒนาตนเองและช่วยให้เข้าใจความมุ่งหมายในการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย
 3. เพื่อเปิดโอกาสให้ทดลองชีวิตระบบประชาธิปไตยผ่านองค์กรนักศึกษา และกิจกรรมในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักสิทธิและความรับผิดชอบ รวมทั้งเรียนรู้วิธีการทำงานกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
 4. เพื่อเปิดโอกาสให้คณาจารย์และนักศึกษาได้มีโอกาสติดต่อกับปะซึ่งกันและกันนอกห้องเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อกลาง (Means) ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาชีวิต
 5. เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้รับความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ทั้งนี้โดยการให้ความช่วยเหลือในด้านการเงินในกรณีที่จำเป็น เช่น การให้ทุน การให้ยืมเงินเพื่อการศึกษาและการหางานทำ เป็นต้น
 6. เพื่อช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนได้พัฒนาความรับผิดชอบและความมีวินัยในตนเองให้สูงขึ้น
 7. เพื่อแปลจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย นโยบาย กฎ ระเบียบ และการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้แก่คณาจารย์ นักศึกษาเก่า และประชาชนทั่วไปทราบ
 8. เพื่อช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศให้ผู้เกี่ยวข้องกับการบริการนักศึกษา มีวิสัยในการปฏิบัติงานสูงและมีความจงรักภักดีต่อมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง
- จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นนั้น เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นหรือที่นักศึกษาได้จัดขึ้นเอง และเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะโดยพัฒนาความสามารถในความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งฝึกความเป็นผู้นำ รู้จักเสียสละและมีความรับผิดชอบ

คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักสิทธิสนม ปรึกษาหารือ ร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักศึกษาโดยมีอาจารย์ประจำชมรมให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา เพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม นอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้วมหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียวแต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และวิชาชีพชีวิต ซึ่งถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ (มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. 2549 : ออนไลน์)

มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ (2547 : 12 – 14) ได้กำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่าจากการเข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้

1. โลกทัศน์ของนักศึกษากว้างมากขึ้น เมื่อได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่น จะทำให้ได้รับความคิดแปลกใหม่อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ได้แสดงความคิดเห็นจากการประชุม อันจะส่งผลให้เป็นคนที่ไม่ยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้ได้แก่งัดคิดที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาไปในตัว

2. การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ได้มีโอกาสประเมินตนเองว่าจุดเด่น จุดด้อยของตนเองนั้นมีอะไรบ้าง บางคนอาจค้นพบความถนัด ความสนใจของตนเอง บางคนอาจจะพบว่าชอบทำงานด้านการวางแผน ด้านทักษะการพูด ด้านติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันก็อาจจะพบว่าตนเองอาจเป็นคนแข่งกระด้างจนเกินไป เป็นคนคิดมากเข้ากับใครๆ ได้ยาก ซึ่งหากนักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้รู้จักตนเองช้าเกินไป ทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาจุดด้อยของตนเอง

3. ความสามารถในการบริหารเวลา ในยุคปัจจุบันเวลาถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมาก คนที่บริหารเวลาได้เก่งย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่นทั้งที่ในแต่ละวันเราทุกคนจะมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน การเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมจะทำให้เรารู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเองในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมร่วมหลักสูตร เรื่องส่วนตัว กิจกรรมครอบครัวและกิจกรรมนักศึกษาที่ตนต้องรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะชี้ให้เห็นว่าถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกันนักศึกษาจะมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงใด

4. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะมีอิสระในการคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น แต่กระนั้นก็ตามในโลกของการทำงานนักศึกษาจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับตัวตนเองให้เข้ากับบุคคลหลากหลายประเภท เพื่อให้การดำเนินงานที่รับผิดชอบเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่หลากหลายจะสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาจะสามารถทำงานกับใครๆ ได้หรือไม่ ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้ได้รู้จักเรียนรู้และเข้าใจ ในความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น เพราะบุคคลที่มีความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์มากเท่าใดก็ย่อมมีปัญหาในการทำงานน้อยเท่านั้น

5. การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้นักศึกษารู้จักที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนมีส่วนช่วยในการปรับปรุงบุคลิกภาพของนักศึกษาให้ดีขึ้น

6. การรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาท โดยรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสม ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นแต่ละคนต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ในแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป บางคนมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่ม บางคนมีบทบาทเป็นรองประธาน เหนรัญญิก เลขานุการ เมื่อบุคคลอยู่ในบทบาทใดก็ต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทนั้น เช่น ในแต่ละวันอาจจะมีบทบาทในฐานะนักศึกษา ในฐานะผู้นำนักศึกษา ในฐานะศิษย์ของครู ในฐานะลูกของพ่อแม่

ดังนั้นถ้านักศึกษาไม่เข้าใจคำว่า “บทบาท” ก็อาจจะดำเนินสิ่งที่เรียกว่าผิดบทบาท อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งในภายหลัง เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในส่วนนี้เป็นอย่างมาก

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นจะทำให้ได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากมายแต่บางครั้งก็มีได้หมายความว่าได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ตนเองเสมอไป บางคนทำกิจกรรมจนเสียการเรียน เสียเพื่อน ฯลฯ เพราะไม่รู้จักแบ่งเวลา ไม่รู้จักหน้าที่หลักของความเป็นนักศึกษา คือการเรียน บางคนก็แยกไม่ออกว่าการเรียนกับกิจกรรมอะไรสำคัญกว่ากัน บางคนก็เพลินกับการทำกิจกรรมจนทำให้การเรียนเสีย ดังนั้นเมื่อต้องเข้ามาทำกิจกรรมจึงต้องทำความเข้าใจกับตนเองว่าในฐานะนักศึกษาแล้วการเรียนต้องถือว่ามีความสำคัญมากที่สุด และกิจกรรมนักศึกษาถือเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้นักศึกษามีคุณลักษณะของความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้ (มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.2549: ออนไลน์) ซึ่งสอดคล้องกับสำเนา ขจรศิลป์ (2538: 122-124) ที่ได้แบ่งความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกายและความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยความบริสุทธิ์ใจ กิจกรรมนักศึกษาสามารถตอบสนองความสนใจและความต้องการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อนิสิตนักศึกษา ดังนี้

- 1.1 กิจกรรมนักศึกษาซึ่งมีหลายประเภท เช่น กีฬา การเมือง ศิลปวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์ และนันทนาการ สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาทางด้านร่างกายและความสนใจ โดยช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังร่างกายและความคิด กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

- 1.2 ความหลากหลายของกิจกรรมนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาสามารถค้นหาอาชีพงานอดิเรก และกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับตนเองและสังคม

- 1.3 กิจกรรมนักศึกษาทำให้เกิดความสมดุลย์ในด้านความรู้และความสนใจของนักศึกษา เช่น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์สามารถทำกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม จึงทำให้นักศึกษามีความรู้และความสนใจทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และด้านศิลปะและวัฒนธรรม

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา จากทัศนะของนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายคน ตลอดจนผลของกิจกรรมนักศึกษาที่ผ่านมา ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาและการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรมของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่เน้นด้านวิชาชีพหลายแห่งอาจทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมน้อยมาก การจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นการช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้ทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนั้น

กิจกรรมนักศึกษาทางด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ยังมีความสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

3. ความสำคัญต่อประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 เป็นต้นมา ในแต่ละปีมีนักศึกษาจำนวนมากออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น และถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนั้นนักศึกษายังได้ช่วยแนะนำประชาชนในชนบทให้มีความรู้เกี่ยวกับการเกษตรกรรมแผนใหม่ การสาธารณสุข และการศึกษาเพื่อช่วยให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาได้มีบทบาทอันสำคัญในการทำนุบำรุง พัฒนา และเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาได้ช่วยทำให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติมีร่างกายแข็งแรง และที่สำคัญที่สุดคือ กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ช่วยพัฒนานักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ สามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น กิจกรรมนักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศเป็นอันมาก ทำนองเดียวกับที่จิรวัดน์ วีระกร (2546 : 38) ได้ให้ความเห็นเช่นเดียวกันว่า สถาบันอุดมศึกษาต้องคำนึงถึงกิจกรรมที่สามารถหล่อหลอมนักศึกษาได้หลายด้าน เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถด้านการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น การมีโอกาสได้ตัดสินใจ ประสานสัมพันธ์ รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การเกิดความมั่นใจในตนเองจากการฝึกทักษะ ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การใช้เหตุผลในเชิงจริยธรรม การควบคุมอารมณ์ การเข้าถึงชุมชน ปกครองตนอยู่ในระเบียบวินัย มีคุณธรรมจริยธรรมอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ ความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ วิชาชีพ และวิชาชีพให้ยั่งยืน ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษาก็เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะเป็นกำลังคน (Manpower) โดยการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองทางด้านมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานวิชาการ และตอบสนองความต้องการของการศึกษา การอุดมศึกษาจึงต้องมุ่งทั้งในเรื่องการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไปด้วย เพราะกิจกรรมนอกหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาคุณสมบัติ และเสริมสร้างบุคลิกภาพและสมรรถภาพในด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา นอกเหนือไปจากกิจกรรมการศึกษาตามหลักสูตรในชั้นเรียน เพื่อที่จะทำให้นักศึกษาสำเร็จเป็นบัณฑิตที่เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ความสามารถ มีวิจรรย์ญาณ เสียสละต่อส่วนรวม มีคุณธรรม และสุขภาพอนามัยแข็งแรง ส่งผลไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ

ดังนั้นคุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า เพื่อให้ นักศึกษามีการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ เช่น ได้รู้จักคิด มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รวมถึงสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนและชีวิตประจำวัน เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบัน อุดมศึกษา และประเทศ การเข้าร่วมกิจกรรมนั้นนักศึกษายังได้รับประโยชน์อีกหลายประการ เช่น นักศึกษามีโลกทัศน์กว้างมากขึ้น ได้รู้จักตนเองว่ามีความถนัดทางด้านอะไร ได้ประเมินตนเองว่ามีจุดเด่น จุดด้อยอะไรบ้าง ได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้พัฒนาการทาง ด้านบุคลิกภาพ และเพื่อให้นักศึกษามีจิตสำนึกในการใฝ่เรียนรู้ ที่จะนำไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ

ประเภทและลักษณะการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษา

คู่มือการดำเนินโครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนได้แบ่งประเภทและแนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2546 : 18 – 28)

1. กิจกรรมอาสาพัฒนาหรือบำเพ็ญประโยชน์ เป็นโครงการที่นักศึกษาจัดกิจกรรมในลักษณะอาสาพัฒนาหรือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน เพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะ (ด้านวิชาการ วิชาชีพ วิชาชีพ) เรียนรู้ ใฝ่รู้ ตลอดชีวิต มีสติปัญญาและวิจารณญาณมีวิธีคิดอย่างเป็นระบบ และสามารถแก้ไขปัญหาได้ และได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติงานเพื่อสร้างเสริมเติมเต็มให้เป็นคนที่มีสมรรถนะพร้อมในทุกด้าน ดังที่สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์ (2549 : 67) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทักษะต่อการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ของวิทยาลัยดุสิตธานีมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทำนองเดียวกับสมชาย บุญญบาล (2541 : 85) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลางที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าการจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ประเด็นที่ผู้บริหารกับนักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกในการเคารพกฎหมาย และระเบียบของสังคม การจัดกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มีส่วนช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา มีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

2. กิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาและประชาชนทั่วไปตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้มีสภาพคงความเป็นธรรมชาติ ตลอดจนอนุรักษ์พลังงานธรรมชาติ ลักษณะกิจกรรม เช่น การพัฒนาปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรมและสภาพแวดล้อม ศึกษาความสมบูรณ์ของธรรมชาติ โดยสามารถปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนได้อย่างต่อเนื่อง และการจัดกิจกรรมควรเลือกพื้นที่ ๆ อยู่ใกล้มหาวิทยาลัย / สถาบัน ที่สามารถติดตามผลได้อย่างต่อเนื่อง ดังที่ประยูร วงศ์จันทร์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการประยุกต์ใช้หลักทางพระพุทธศาสนาในการสอนการอนุรักษ์ป่าไม้และสัตว์ป่า พบว่า ความคิดเห็นของพระธรรมวิทยากรเกี่ยวกับแนวทางการประยุกต์ใช้หลักทางพระพุทธศาสนาในการสอนการอนุรักษ์ป่าไม้และสัตว์ป่านั้นส่วนใหญ่เห็นว่าโดยรวมทั้งด้านวัตถุประสงค์ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม และด้านการประเมินผลมีความเหมาะสมมาก ทำนองเดียวกับปิยะทัศน์ สุธรรมธาทิกุล (2546 : บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ปะการังของนักดำน้ำในเขตเมืองพัทยา พบว่า นักดำน้ำ

ในเขตเมืองพัทธามีระดับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ปะการังอยู่ในระดับต่ำ มีระดับความรู้เกี่ยวกับปะการังและการอนุรักษ์อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง มีระดับทัศนคติต่อการอนุรักษ์ปะการังอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีระดับพฤติกรรมการอนุรักษ์ปะการังอยู่ในระดับปานกลาง

3. กิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ ปลูกฝังค่านิยม ความภูมิใจ แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย มีจิตสำนึกและภาคภูมิใจในความเป็นไทย สามารถใช้ภูมิปัญญาไทยในการพัฒนาประเทศ ตระหนักในคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ลักษณะการดำเนินกิจกรรม เช่น การเรียนรู้วิถีชีวิตและสังคมไทย การพัฒนาการศึกษา ระบบการคิด ความรู้ ภูมิปัญญาของแต่ละท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การอนุรักษ์และพัฒนา ดังที่ทิพย์อนงค์ เลื่อนพุกวัฒน์ (2546 : 150 – 156) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาในด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน จะต้องมีความชัดเจนเพื่อให้ทุกฝ่ายเข้าใจตรงกันและการบริหารงานจะเกิดประสิทธิภาพ โดยมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด นโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาควรมีการระบุเนื้อหา ด้านเอกลักษณ์ของไทย ความซาบซึ้ง ตระหนัก ห่วงแหน และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไว้อย่างชัดเจน โดยมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด ในส่วนที่เกี่ยวกับแผนงาน / โครงการและกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาจะต้องสอดคล้องกับปรัชญา นโยบาย และวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ในเรื่องที่เกี่ยวข้องบทบาทในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การกำหนดบทบาทในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องในระดับมากที่สุด มหาวิทยาลัยควรมีบทบาทในการกำหนดนโยบายและแผนด้านนี้ การมีส่วนร่วม การจัดทำนโยบาย แผนงาน และกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมาก เพราะต่างเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผน มีการประสานงานในการจัดทำนโยบายและแผนทั้งในระดับผู้บริหารและระดับปฏิบัติงาน บทบาทและภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บทบาทและภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาในระดับภูมิภาค/ท้องถิ่น ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องในระดับมากที่สุด โดยเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดบทบาทและภารกิจของตนเองในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในระดับภูมิภาค/ท้องถิ่นของประเทศได้ แต่ในสภาพปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งขาดความสนใจในบทบาทและภารกิจด้านนี้จึงทำให้นโยบายไม่ชัดเจน มีสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งเท่านั้นที่เห็นความสำคัญของบทบาทด้านนี้ ทำนองเดียวกับ รัญญูชนก เฟื่องพา (2548 : 66 - 69) ที่ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า สภาพความเป็นจริงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านการจัดและดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านคุณประโยชน์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ สูงมาก

4. กิจกรรมเสริมสร้างและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ถูกต้อง เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝัง เสริมสร้างค่านิยมที่ถูกต้องดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม ความเอื้ออาทร

มีวินัย ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา เพื่อสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดังที่อรพินทร์ สันติชัยอนันต์ (2549 : 125 - 126) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า นิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยนิสิตนักศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรมด้านความมีวินัยและรับผิดชอบต่อ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทนอดกลั้น ความประหยัด และความกตัญญูทุกเวทีอยู่ในระดับสูง และมีคุณธรรมและจริยธรรมด้านความใฝ่รู้อยู่ในระดับปานกลาง ทำนองเดียวกับ ชุติพรวรรณ กษมาพันธ์ (2543 : 84 – 85) ที่ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะทางจริยธรรมของอาจารย์พยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา พบว่า อาจารย์และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีทัศนะว่าอาจารย์พยาบาลมีคุณลักษณะทางจริยธรรมต่อวิชาชีพการพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก

5. กิจกรรมเสริมสร้างความเป็นผู้นำและการบริหารจัดการ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเสริมสร้างให้นักศึกษามีลักษณะเป็นผู้นำ มีสติปัญญาและวิจารณ์ญาณ มีวิธีคิดอย่างเป็นระบบ สามารถแก้ไขปัญหาได้ ตลอดจนมีศักยภาพในการบริหารจัดการที่ดี ดังที่ผะดากุล บันลายนาค (2544 : 80 - 81) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมความเป็นผู้นำของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียน ประเพณีของโรงเรียนเตรียมทหาร และบรรยากาศการปกครองอยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องบรรยากาศการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนมีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมความเป็นผู้นำของนักเรียนเตรียมทหารอยู่ในระดับมาก

6. กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย จิตสำนึกทางการเมืองและประชาสังคม เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งส่งเสริมให้นักศึกษามีการรวมกลุ่ม การสร้างเครือข่าย ความร่วมมือการทำงานเป็นหมู่คณะ มีจิตสำนึกทางการเมือง การปกครองในระบบประชาธิปไตย มีบทบาทในการพิทักษ์สิทธิและผลประโยชน์ส่วนรวม ตลอดจนการมีส่วนร่วมในชุมชนรวมถึงการกระตุ้นส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนในเรื่องสิทธิการเลือกตั้ง ฯลฯ ดังที่ดุชนิ สุทธิปริยาศรีและวรรณภา ปุณฺณโชติ (2540 : 126 -127) ที่ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการปลูกฝังค่านิยมและวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษามีค่านิยมและวิถีชีวิตประชาธิปไตยในระดับมาก แต่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมและวิถีชีวิตประชาธิปไตยจากสถาบันอุดมศึกษาในระดับปานกลาง และมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับน้อย ส่วนความเห็นของอดีตผู้นำนักศึกษา ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ และนิสิต เกี่ยวกับค่านิยมและวิถีชีวิตประชาธิปไตย การปลูกฝังค่านิยมวิถีประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความเหมาะสมในระดับมาก

7. กิจกรรมเสริมสร้างทักษะและประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นให้นักศึกษามีทักษะทางด้านวิชาการและวิชาชีพ เพิ่มพูนประสบการณ์วิชาชีพในระหว่างเรียน ปลูกฝังจิตสำนึกแบบผู้ประกอบการ และมีศักยภาพในการสร้างงานสร้างอาชีพ ดังที่สมชาย บุญญบาล (2541 : 85) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลางที่จัดการเรียน

การสอนด้านบริหารธุรกิจ พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเห็นว่าการจัดกิจกรรมด้านวิชาการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการเป็นกิจกรรมที่พัฒนานักศึกษาด้านสติปัญญา ประเด็นที่ผู้บริหารกับนักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ความสามารถในการให้คำปรึกษา ประเด็นที่ผู้บริหารเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ทันเหตุการณ์ตลอดเวลา และประเด็นที่นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการที่จัดดำเนินการแต่ละโครงการ เช่น นิทรรศการทางวิชาการจัดได้อย่างเหมาะสม และสถาบันได้จัดบรรยายโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในสาขาที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ นอกจากนี้พระมหาสุวัฒน์ ปรีธปริง (2548 : 68) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต พบว่า การให้บริการวิชาการเป็นภารกิจที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญและสนับสนุนควบคู่กับการจัดการศึกษา ซึ่งจะออกมาในลักษณะกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์ต่อนิสิตโดยตรง แต่ยังขาดการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารและคณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมน้อย ขาดการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นิสิต กิจกรรมยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของนิสิต ขาดการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม ขาดความหลากหลายของกิจกรรม การเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความรู้ความสามารถของตนเองน้อย ขาดการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการจัดดำเนินงานกิจกรรมที่ผ่านมาขาดการส่งเสริมการจัดกิจกรรมระหว่างนิสิตกับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานอื่น ๆ ขาดการมุ่งเน้นให้นิสิตได้รับประสบการณ์ตรง และขาดเครื่องมืออุปกรณ์ในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ จึงเป็นเหตุให้นิสิตมีทักษะต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมด้านการให้บริการวิชาการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

8. กิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝัง ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการเล่นกีฬา และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ตลอดจนความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ดังที่สราวุธ ทศนาวิวัฒน์ (2547 : 67 - 68) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2546 พบว่า นักศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการออกกำลังกาย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ ด้านงบประมาณที่ได้รับ และด้านการจัดและดำเนินกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบุคลากรผู้ให้บริการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทำนองเดียวกับวัลลภ รุจิรากร (2546 : 172 - 173) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอมครักษ์ พบว่า ปัญหาของนิสิตเกี่ยวกับการรับบริการในการออกกำลังกาย ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง นิสิตส่วนใหญ่ต้องการออกกำลังกายในวันที่มีการเรียนการสอนและวันหยุดราชการ โดยเฉลี่ยออกกำลังกายใน 1 สัปดาห์เป็นเวลา 1 - 2 วัน และใช้เวลาในการออกกำลังกายมากกว่า 60 นาที นิสิตเลือกที่จะออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยในช่วงเวลา 17.00 - 18.00 น.

9. กิจกรรมเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขันและความเป็นสากล เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีขีดความสามารถในระดับสากล และสามารถแข่งขันในสังคมโลก ดังที่กรณีศึกษา พิริยะจิตรา (2547 : 5) ที่ได้กล่าวว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรมีการกำหนดนโยบายด้านการพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาระดับนานาชาติ สนับสนุนกิจกรรมนานาชาติ เช่น โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ระหว่างประเทศในรูปแบบที่หลากหลายและได้รับประโยชน์ร่วมกันภายใต้ศักยภาพและความพร้อมของทั้งสองฝ่าย เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ในยุคโลกาภิวัตน์

10. กิจกรรมสัมมนาเพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาแบบการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของแต่ละสถาบันให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังที่วฤชาญ์ ฤกษ์เมธ (2546 : 73 – 74) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนิสิตบางคนอาจไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ฝากเพื่อนประทับตรากิจกรรม หรือนิสิตไม่ตั้งใจร่วมมือในการทำกิจกรรมแต่รอการประทับตรากิจกรรมเท่านั้น หรือนิสิตไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมเพราะกิจกรรมไม่น่าสนใจไม่สร้างสรรค์ ลักษณะของกิจกรรมไม่เหมาะสมกับยุคสมัย และในการจัดกิจกรรมนิสิตขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง เป็นต้น

นอกจากนี้สุชาญ์ โกศิน (2546 : 40 – 41) ได้สรุปประเภทกิจกรรมพัฒนานักศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้

1. กิจกรรมด้านพัฒนาความคิดและการระดมสมอง เพื่อทำให้นักศึกษารู้จักมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2. กิจกรรมด้านภาษา การเข้าค่ายภาษาอังกฤษนับว่าสำคัญมาก เพราะปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นมากในการดำเนินธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือนักศึกษาทุกคนน่าจะต้องมีภาษาที่สองในชีวิต ซึ่งอาจจะเป็นภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ฯลฯ ก็ได้

3. กิจกรรมด้านการฝึกการแก้ปัญหาและตัดสินใจ เพราะในฐานะที่จะต้องเป็นผู้นำกลุ่มในอนาคต หรือแม้แต่จะเป็นหัวหน้าหรือผู้บริหารความรู้พื้นฐานในเรื่องนี้นับว่าจำเป็นมากเพราะจะต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ในการทำงาน

4. กิจกรรมด้านการส่งเสริมคุณภาพ ในการแข่งขันกับตลาดโลกของธุรกิจและอุตสาหกรรมนั้น ปัจจุบันนี้มีการพูดถึงเรื่องของ ISO 9000 กันมาก นั่นก็คือ ระบบคุณภาพมาตรฐาน ซึ่งนักศึกษารุ่นใหม่จะต้องเรียนรู้และมีความเข้าใจ เพราะเป็นคุณภาพมาตรฐานที่ทั่วโลกยอมรับ องค์กร/หรือสถานประกอบการใดไม่มีใบรับรองมาตรฐาน(ISO 9000 Certificate) ก็จะถูกกีดกันทางการค้าไม่สามารถที่จะส่งออกไปขายในตลาดโลกได้ และยังรวมถึงคุณภาพมาตรฐานในการให้บริการด้วย

5. กิจกรรมด้านการทำงานเป็นทีม ปัจจุบันหลายองค์กร/สถานประกอบการนิยมจัดกิจกรรมอย่างหนึ่งที่เรียกว่ากิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์จุดประสงค์คือ ต้องการให้รู้จักการทำงานเป็นทีม

ให้รู้จักการร่วมมือและการประสานงานที่ดี มีการแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน โดยมีจุดประสงค์หรือความคาดหวังร่วมกันเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ

6. กิจกรรมด้านเกมการจัดการ เป็นการทำกิจกรรมกลุ่มในลักษณะหลายรูปแบบ เช่น มีการฝึกเรื่องของการอภิปรายแบบกลุ่ม กิจกรรม 5 ส. การแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งล้วนแล้วแต่ช่วยสร้างประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ให้มีทักษะการจัดการได้เป็นอย่างดี

7. กิจกรรมด้านการสร้างจิตสำนึกในความปลอดภัยในการทำงาน โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้ ได้มีอนุกรมมาตรฐานความปลอดภัยขึ้นที่เรียกว่า ISO 9000 มาบังคับใช้ทั่วโลก ถ้านักศึกษาไม่มีความเข้าใจหรือเคยร่วมกิจกรรมประเภทนี้เลย เวลาเข้าไปทำงานในองค์กร/สถานประกอบการที่ทันสมัย ก็อาจจะเกิดปัญหาได้ จึงควรมีการจัดกิจกรรมด้านนี้ด้วย

8. กิจกรรมในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะยังมีอนุกรมระบบมาตรฐานโลกอีกตัวหนึ่งคือ ISO 14000 ที่เน้นในเรื่องของสิ่งแวดล้อมทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ฝุ่นละออง การใช้สารเคมี ความร้อน แสง เสียง การสั่นสะเทือน การควบคุม และขจัดมลภาวะต่าง ๆ ฯลฯ ไม่ใช่เน้นเฉพาะเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและการอนุรักษ์สัตว์ป่าเท่านั้น จึงนับว่าเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลายและกว้างขวางมาก

9. กิจกรรมด้านการพัฒนาจิตใจหรือสุขภาพจิต โดยการจัดกิจกรรมประเภทนี้อาจจัดในรูปแบบโครงการเช่น บวชบัตินิตเพื่อความเป็นบัณฑิตซึ่งผลที่ได้รับจากการจัดโครงการนี้ทำให้ผู้ที่ผ่านกิจกรรมนี้มีคุณธรรม และมีความรู้กว้างขวางขึ้นสามารถเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติได้

10. กิจกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้คนรู้จักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ หลักของการทำงานร่วมกับผู้อื่น หลักของการปรับตัวให้เข้ากับหมู่คณะหรือสังคมได้รวมทั้งเมื่อออกไปทำงานแล้วยังสามารถไปช่วยจัดกิจกรรมส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ให้กับองค์กร สถานประกอบการต่าง ๆ ได้อีกด้วย

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานกิจกรรมนักศึกษาดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ดังนี้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 10)

1. กิจกรรมส่วนกลาง อันได้แก่ องค์การนักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา
2. กิจกรรมวิชาการ อันได้แก่ ชมรม หรือชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชมรมภาษาอังกฤษ และชมรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
3. กิจกรรมกีฬา อันได้แก่ ชมรมกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น ชมรมฟุตบอล และชมรมกีฬา เป็นต้น
4. กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม อันได้แก่ ชมรมศิลปะหรือชมรมวัฒนธรรม เช่นชมรมดนตรีไทย และชมรมอีสาน เป็นต้น
5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อันได้แก่ ชมรมกิจกรรมเพื่อการช่วยเหลือสังคม เช่น ชมรมค่ายอาสาพัฒนา และชมรมอนุรักษ์ เป็นต้น
6. กิจกรรมนันทนาการ อันได้แก่ กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น การสังสรรค์ การออกกำลังกาย การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ และการเล่นกีฬาเฮฮา เป็นต้น

พราคาช (กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์. 2547: 15 –16; อ้างอิงจาก Prakash. 1969 : 113) ได้แยกประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาที่ส่งเสริมคุณลักษณะของนักศึกษาไว้ 8 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมทางด้านส่งเสริมการติดต่อสื่อสาร เช่น ปาฐกถา อภิปราย โต้วาที เป็นต้น
2. กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง เช่น การแสดง เป็นต้น
3. กิจกรรมทางด้านสังคมต่างๆ เช่น กิจกรรมประเภทงานรื่นเริง เต้นรำ ทักษนาจร เป็นต้น
4. กิจกรรมกีฬาและดนตรี
5. กิจกรรมชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชุมนุมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และภาษาไทย เป็นต้น
6. กิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ เช่น การช่วยเหลือชุมชน การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก และประสบภัยต่าง ๆ

7. โครงการระหว่างมหาวิทยาลัย
8. โครงการช่วยเหลือพิเศษต่าง ๆ

ดังนั้นกล่าวโดยสรุปคือ สถาบันแต่ละสถาบันดำเนินการจัดกิจกรรมที่หลากหลายประเภทแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และนโยบายของแต่ละสถาบัน โดยอาจดำเนินการตามประเภทของกิจกรรมที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่จัดขึ้นต้องเป็นกิจกรรมที่พัฒนานักศึกษาและตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ และความสนใจของนักศึกษา โดยไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบัน

แนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ

มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษามีประสบการณ์จากการปฏิบัติงานจริง ซึ่งเป็นภาระกิจหลักของสำนักกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ โดยมีการจัดทำแผนการดำเนินงานสำนักกิจการนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2547 ได้มีการกำหนดเป้าหมายและนโยบาย เพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมภารกิจต่าง ๆ ของสำนักกิจการนักศึกษาดังนี้ คือ (มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ. 2547 : 100 - 101)

นโยบายด้านการบริหารงาน และการพัฒนานักศึกษาของสำนักกิจการนักศึกษา

1. นโยบายการพัฒนาบุคลากรและสำนักงานสำนักกิจการนักศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรของสำนักกิจการนักศึกษา มีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และพัฒนาสำนักงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เหมาะสม และพร้อมให้บริการแก่นักศึกษา
2. นโยบายการพัฒนานักศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
3. นโยบายการพัฒนาสโมสรนักศึกษา และชมรมในสังกัดสโมสรนักศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาจัดตั้งคณะกรรมการสโมสรนักศึกษาขึ้น เพื่อความร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

4. นโยบายการพัฒนา นักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการ ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการของนักศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถในการด้านวิชาการตามศาสตร์ที่ตนศึกษา เพื่อนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเต็มศักยภาพและเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์

5. นโยบายการพัฒนา นักศึกษาด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเกิดความรัก และความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทย อีกทั้งยังปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นบุคคลที่ดีพร้อมสำหรับสังคมและประเทศชาติ

6. นโยบายการพัฒนา นักศึกษาด้านกิจกรรมกีฬา ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีสุขภาพ และพละนาถัยที่สมบูรณ์ อีกทั้งยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ เพื่อได้รับประสบการณ์ที่ดี และเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบัน

7. นโยบายการพัฒนา นักศึกษาด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการเสียสละ ฝึกความอดทน และเห็นความสำคัญของการทรมานชาติ เพื่อเป็นบุคคลที่พร้อมจะทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ

8. นโยบายการพัฒนา การบริการสวัสดิการนักศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตในการเป็นนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยได้อย่างสะดวกและมีความสุข

9. การพัฒนา นักศึกษาด้านกิจกรรมพิเศษ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริง

10. นโยบายการพัฒนา ด้านบริการอนามัย ให้บริการด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การจ่ายยา ให้คำแนะนำปรึกษา ด้านสุขภาพและอนามัยแก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีสุขภาพและอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง

11. นโยบายด้านการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและโรคเอดส์ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการรณรงค์เชิงป้องกันให้นักศึกษาเห็นโทษและผลเสียของยาเสพติดและตระหนักถึงความเสียหายและวิธีป้องกันเพื่อให้ห่างไกลจากยาเสพติดและโรคเอดส์

12. นโยบายการพัฒนา การประกันคุณภาพและระบบคุณภาพ เพื่อให้สำนักกิจการ นักศึกษามีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอภายใต้ระบบคุณภาพและประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย ทำนองเดียวกับที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีแนวทางในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักศึกษาไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2548 : 15)

1. รูปแบบวิธีการดำเนินกิจกรรมจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความต้องการของสังคมในปัจจุบัน

2. ให้นักศึกษามีโอกาสฝึกฝน มีประสบการณ์ตรงในสถานประกอบการโดยความร่วมมือของภาคเอกชน และอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิด

3. มุ่งเน้นการพัฒนาให้นักศึกษาให้รู้จักการประกอบอาชีพอิสระ สร้างรายได้ สร้างวิญญาน
แก้แค้น “สร้างคน สร้างงาน สร้างรายได้ สร้างชาติ”

4. มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดศีลธรรม จริยธรรม จิตสำนึกที่เสียสละต่อส่วนรวม รวมถึง
การประหยัด อดออม และนิยมไทย

5. วัฒนธรรมอันดีงามของชาติภูมิปัญญาท้องถิ่นจะต้องได้รับการเอาใจใส่ และร่วมกัน
ทำนุบำรุงรักษาไว้คู่ชาติตลอดไป

6. สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาที่นำไปสู่การปฏิวัติของชาติทั้งวิถีทางสังคม (วิถีทาง
ศีลธรรม) วิถีเศรษฐกิจ และวิถีทางการเมือง

เป้าหมายด้านการบริหารงาน และการพัฒนาการศึกษาของสำนักกิจการนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของสำนักกิจการนักศึกษา ดังนี้
(แนวทางการดำเนินกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. 2547 : 20)

1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการของนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์พร้อมตาม
ปณิธานและเป้าหมายของสถาบัน

2. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา พัฒนาทักษะการทำงาน การดำเนินชีวิต
ในสังคม และความตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ

3. เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์
สังคม และสติปัญญา

4. เพื่อพัฒนาและปฏิรูปการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาให้มีคุณภาพและ
ประสิทธิภาพภายใต้ระบบคุณภาพของมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

แนวทางการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น จึงเป็นการมุ่งส่งเสริม
พัฒนานักศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองในทุกด้าน โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบ
วิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบัน
อุดมศึกษาสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการศึกษา
โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย
อารมณ์ สังคม จิตใจ สติปัญญา และเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตในสังคมให้มีจิตสำนึกสาธารณะ
สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี และมีความสุข เป็นที่พึ่งแห่งตนและสังคม เป็นผู้ที่มีคุณธรรม
จริยธรรม สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมที่จะให้งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นกลไก
ที่สำคัญในการสร้างเสริม กล่อมเกลาให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพได้มีโอกาสพัฒนาตนเองไปสู่
ความเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey study) ผู้วิจัยเสนอสาระตามลำดับดังนี้ คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ระดับปริญญาตรี(ภาคปกติ) ประจำปีการศึกษา 2549 ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า จาก 5 คณะวิชา ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ 661 คน คณะนิติศาสตร์ 177 คน คณะศิลปศาสตร์ 248 คน คณะนิเทศศาสตร์ 260 คน และคณะวิศวกรรมศาสตร์ 376 คน รวมทั้งสิ้น 1,722 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นระดับปริญญาตรี(ภาคปกติ) ประจำปีการศึกษา 2549 ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า จาก 5 คณะวิชา จำนวน 568 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจจ์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 – 610) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แล้วจึงทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามคณะวิชาที่ศึกษา และเพื่อความเหมาะสมของการใช้สถิติในการเปรียบเทียบ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยกว่า 100 คน ผู้วิจัยได้เพิ่มกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะวิชา

คณะวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
คณะบริหารธุรกิจ	661	121
คณะวิชานิติศาสตร์	177	102
คณะวิชาศิลปศาสตร์	248	110
คณะวิชาวิทยาศาสตร์	260	115
คณะวิชาวิศวกรรมศาสตร์	376	120
รวมทั้งสิ้น	1,722	568

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร วารสาร ตำรา งานวิจัย สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา นักศึกษา นายกสโมสรณ์ศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในงานวิจัย
2. สร้างแบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา รวม 4 ด้านคือ ด้านวิชาการจำนวน 13 ข้อ ด้านศิลปวัฒนธรรมจำนวน 12 ข้อ ด้านบำเพ็ญประโยชน์จำนวน 16 ข้อ และด้านกีฬาจำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 51 ข้อ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และความถูกต้องด้านภาษา
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ร้อยละ 27% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อโดยใช้การทดสอบที(t-test) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าที่ ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปได้จำนวน 48 ข้อ ส่วนข้อคำถามอีก 3 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 1.75 ผู้วิจัยได้ปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทในการปรับปรุงภาษาของข้อคำถาม 3 ข้อดังกล่าวให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงได้ข้อคำถามรวมจำนวน 51 ข้อ ไว้ใช้เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
5. นำแบบสอบถามที่เลือกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984 : 161) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

6. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้ว นำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุม
ปริญญาบัตร เพื่อปรับปรุงแก้ไขและให้ความเห็นชอบก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก
กลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต (Likert, 1932 : 55) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ
ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา แบ่งเป็น 4 ด้าน ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญ-
ประโยชน์ และด้านกีฬา ในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้
ผู้ตอบได้เสนอแนะและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างเสรี

แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าน้ำหนักของ
คะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 – 5.00 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษาในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 – 4.20 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษาในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 – 3.40 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษาในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 – 2.60 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษาในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.80 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม
นักศึกษาในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตและนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดีมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ในการขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักศึกษา
2. นำหนังสือแนะนำตัวพร้อมแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)
3. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่หนึ่ง เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่สอง เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามเพศโดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) (Ferguson. 1981 : 190 – 380)
4. รวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการแจกแจงความถี่แล้วนำเสนอผลสรุปในเชิงบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
- 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
- 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (t-test) (Flemming and Nellis. 1994 : 374)

2.2 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984 : 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบที(t-test) (Ferguson. 1981 : 178)

3.2 ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) (Ferguson. 1981 : 190 – 380)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้การสื่อความหมายตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	แทน ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยใช้การทดสอบที(t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มคำตอบของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา แล้วเสนอผลในรูปของการแจกแจงความถี่เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา
โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
1.1 ชาย	234	41.20
1.2 หญิง	334	58.80
รวม	568	100.00
2.ชั้นปีที่ศึกษา		
2.1 ชั้นปีที่ 1	118	20.80
2.2 ชั้นปีที่ 2	138	24.30
2.3 ชั้นปีที่ 3	164	28.90
2.4 ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	148	26.10
รวม	568	100.00
3.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	178	31.30
3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	100	17.60
3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	290	51.10
รวม	568	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. คณะวิชา		
4.1 คณะบริหารธุรกิจ	121	21.30
4.2 คณะนิเทศศาสตร์	102	18.00
4.3 คณะนิติศาสตร์	110	19.40
4.4 คณะศิลปศาสตร์	115	20.20
4.5 คณะวิศวกรรมศาสตร์	120	21.10
รวม	568	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 เพศชาย จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20 จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนมากเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.75 ขึ้นไป) จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 51.10 รองลงมาคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50) จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 และจำแนกตามคณะวิชา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 รองลงมาคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตาราง 3 – 11

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน

ารเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น (n = 568)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านวิชาการ	3.86	0.65	มาก
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.74	0.71	มาก
3. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.77	0.68	มาก
4. ด้านกีฬา	3.73	0.75	มาก
รวม	3.78	0.62	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ เป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น (n = 568)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านวิชาการ			
1. ส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ทางวิชาการไปใช้ให้เกิดประโยชน์	3.91	0.78	มาก
2. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการทำงาน	3.92	0.85	มาก
3. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.89	0.78	มาก
4. เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา	3.92	0.80	มาก
5. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย	3.81	0.84	มาก
6. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง	3.86	0.84	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น (n = 568)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
7. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความรู้ความสามารถของตัวเอง	3.79	0.83	มาก
8. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง			
นอกจากการเรียนในชั้นเรียน	3.83	0.88	มาก
9. ช่วยให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	3.85	0.92	มาก
10. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.91	0.87	มาก
11. ส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษามีลักษณะผู้นำที่ดี	3.84	0.89	มาก
12. นักศึกษามีโอกาสเพิ่มพูนความรู้เพื่อประกอบอาชีพ	3.85	0.85	มาก
13. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาบุคลิกภาพ			
เพื่อให้เหมาะสมกับวิชาชีพ	3.85	0.90	มาก
รวม	3.86	0.65	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการทั้งโดยรวมและเป็นรายข้อในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น (n = 568)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านศิลปวัฒนธรรม			
14. ปฏิบัติงานจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.74	0.91	มาก
15. ช่วยให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและ			
ความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย	3.73	0.87	มาก
16. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.78	0.90	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น (n = 568)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
17. ส่งเสริมเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	3.70	0.83	มาก
18. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อทำนุบำรุงและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ	3.79	0.92	มาก
19. ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการปฏิบัติจริง	3.73	0.93	มาก
20. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.82	0.90	มาก
21. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้สืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติสู่สังคม	3.74	0.92	มาก
22. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในด้านศิลปวัฒนธรรม	3.70	0.93	มาก
23. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้คุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย	3.77	0.92	มาก
24. ส่งเสริมให้นักศึกษามีค่านิยมที่ถูกต้อง	3.70	0.92	มาก
25. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทางด้านสุนทรียภาพ	3.71	0.93	มาก
รวม	3.74	0.71	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งโดยรวมและเป็นรายข้อในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาต้านบำเพ็ญประโยชน์
เป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น (n = 568)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านบำเพ็ญประโยชน์			
26. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความอดทน	3.83	0.86	มาก
27. ช่วยให้นักศึกษารู้จักวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ	3.80	0.86	มาก
28. ช่วยให้นักศึกษาสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล	3.83	0.85	มาก
29. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงจาก การทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอก	3.66	0.89	มาก
30. ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีเพื่อช่วยสังคม	3.81	0.94	มาก
31. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาชุมชน	3.73	0.93	มาก
32. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามัคคีจากการทำ กิจกรรมร่วมกัน	3.80	0.94	มาก
33. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพความ เป็นจริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท	3.74	0.88	มาก
34. ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม	3.72	0.81	มาก
35. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการช่วยเหลือสังคม	3.75	0.93	มาก
36. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพื่อทำ ประโยชน์ต่อสังคม	3.80	1.00	มาก
37. ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักเสียสละประโยชน์ ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	3.80	0.88	มาก
38. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการตัดสินใจ	3.73	0.87	มาก
39. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้ ความสามารถทางวิชาการเพื่อพัฒนาชุมชน	3.65	0.91	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ (n = 568)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
40. ช่วยให้นักศึกษามีจิตสำนึกในการเคารพกฎระเบียบของสังคม	3.80	0.88	มาก
41. ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดีเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	3.82	0.97	มาก
รวม	3.77	0.68	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ทั้งโดยรวมและเป็นรายข้อในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา เป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ (n = 568)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านกีฬา			
42. ปลุกฝังเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของนักศึกษา	3.65	0.89	มาก
43. เสริมสร้างพลานามัยและผ่อนคลายความตึงเครียดของนักศึกษา	3.71	0.93	มาก
44. ช่วยให้นักศึกษามีมนุษยสัมพันธ์และได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.77	0.91	มาก
45. ส่งเสริมให้มีบุคลิกภาพที่ดี	3.77	0.94	มาก
46. ปลุกฝังความมีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกาและมีมารยาทในการเล่นกีฬา	3.77	0.99	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น (n = 568)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
47. ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพทางด้านร่างกายและจิตใจแก่นักศึกษา	3.76	0.90	มาก
48. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะและความรู้ทางด้านกีฬา	3.63	0.94	มาก
49. ส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬารู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	3.77	0.92	มาก
50. ปลุกฝังนิสัยให้เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพที่ดี	3.73	1.02	มาก
51. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความสามารถทางด้านกีฬาอย่างเต็มความสามารถ	3.75	1.02	มาก
รวม	3.73	0.75	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาทั้งโดยรวมและเป็นรายข้อในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น (n = 568)			
	ชาย (n=234)		หญิง (n=334)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านวิชาการ	3.86	0.66	3.86	0.65
ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.78	0.74	3.72	0.69
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.75	0.68	3.78	0.68
ด้านกีฬา	3.72	0.78	3.74	0.73
รวม	3.78	0.64	3.78	0.61

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ทั้งชายและหญิงต่างเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาทั้งชายและหญิงต่างเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ (n = 568)							
	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
	(n = 118)		(n = 138)		(n = 164)		(n = 148)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านวิชาการ	4.09	0.52	3.69	0.74	3.91	0.58	3.80	0.68
ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.95	0.62	3.62	0.80	3.71	0.61	3.73	0.77
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	4.00	0.67	3.63	0.74	3.71	0.65	3.77	0.63
ด้านกีฬา	3.97	0.77	3.68	0.76	3.66	0.67	3.68	0.77
รวม	4.00	0.56	3.65	0.69	3.75	0.53	3.74	0.64

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ต่างเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ต่างเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น (n = 568)					
	ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำ		ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนปานกลาง		ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง	
	(n = 178)		(n = 100)		(n = 290)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านวิชาการ	3.76	0.67	4.01	0.69	3.88	0.62
ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.64	0.76	3.82	0.79	3.78	0.64
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.68	0.66	3.87	0.67	3.79	0.70
ด้านกีฬา	3.67	0.80	3.83	0.73	3.74	0.72
รวม	3.69	0.64	3.88	0.65	3.80	0.59

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ต่างเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ต่างเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตามคณะวิชา

การเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ (n = 568)									
	คณะ บริหารธุรกิจ		คณะ นิติศาสตร์		คณะ ศิลปศาสตร์		คณะ นิเทศศาสตร์		คณะ วิศวกรรม - ศาสตร์	
	(n = 121)		(n = 102)		(n = 110)		(n = 115)		(n = 120)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านวิชาการ	3.85	0.67	3.64	0.48	4.15	0.57	3.72	0.79	3.94	0.59
ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.76	0.65	3.63	0.49	3.94	0.73	3.43	0.84	3.93	0.66
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.77	0.70	3.63	0.43	3.85	0.78	3.62	0.74	3.95	0.64
ด้านกีฬา	3.79	0.74	3.63	0.58	3.77	0.82	3.63	0.80	3.82	0.75
รวม	3.79	0.60	3.63	0.39	3.93	0.64	3.60	0.75	3.91	0.58

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ทุกคณะวิชา ต่างเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาทุกคณะวิชาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')
ดังแสดงในตาราง 12 – 26

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม	นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ (n = 568)					
	ชาย (n=234)		หญิง (n=334)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
กิจกรรมนักศึกษา						
ด้านวิชาการ	3.86	0.66	3.86	0.65	0.005	.996
ด้านศิลปวัฒนธรรม	3.78	0.74	3.72	0.69	0.952	.341
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	3.75	0.68	3.78	0.68	-0.597	.551
ด้านกีฬา	3.72	0.78	3.74	0.73	-0.358	.721
รวม	3.78	0.64	3.78	0.61	0.002	.999

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	11.51	3.84	9.43	.001
	ภายในกลุ่ม	564	229.42	0.41		
	รวม	567	240.93			
ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	7.12	2.37	4.79	.003
	ภายในกลุ่ม	564	279.36	0.50		
	รวม	567	286.48			
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	3	9.60	3.20	7.07	.001
	ภายในกลุ่ม	564	255.24	0.45		
	รวม	567	264.83			

ตาราง 13 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	3	8.16	2.72	4.94	.002
	ภายในกลุ่ม	564	310.31	0.55		
	รวม	567	318.46			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	8.38	2.79	7.53	.001
	ภายในกลุ่ม	564	209.28	0.37		
	รวม	567	217.66			

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีความ
คิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ
เซฟเฟ้(Scheffe') ดังแสดงในตาราง 14 – 18

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ศึกษา			
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
	$\bar{X}$ 4.09	3.69	3.91	3.80
ชั้นปีที่ 1	4.09	*		*
ชั้นปีที่ 2	3.69		*	
ชั้นปีที่ 3	3.91			
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	3.80			

จากตาราง 14 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการ
เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ด้านวิชาการแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ศึกษา				
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	
	$\bar{X}$	3.95	3.62	3.71	3.73
ชั้นปีที่ 1	3.95	*	*		
ชั้นปีที่ 2	3.62				
ชั้นปีที่ 3	3.71				
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	3.73				

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ศึกษา				
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	
	$\bar{X}$	4.00	3.63	3.71	3.77
ชั้นปีที่ 1	4.00	*	*	*	
ชั้นปีที่ 2	3.63				
ชั้นปีที่ 3	3.71				
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	3.77				

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ศึกษา				
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	
	และสูงกว่า				
	$\bar{X}$	3.97	3.68	3.66	3.68
ชั้นปีที่ 1	3.97		*	*	*
ชั้นปีที่ 2	3.68				
ชั้นปีที่ 3	3.66				
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	3.68				

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ศึกษา				
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	
	และสูงกว่า				
	$\bar{X}$	4.00	3.65	3.75	3.74
ชั้นปีที่ 1	4.00		*	*	*
ชั้นปีที่ 2	3.65				
ชั้นปีที่ 3	3.75				
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	3.74				

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.26	2.13	5.09	.006
	ภายในกลุ่ม	565	236.67	0.42		
	รวม	567	240.93			
ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.98	1.49	2.97	.052
	ภายในกลุ่ม	565	283.50	0.50		
	รวม	567	286.48			
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	2.45	1.22	2.64	.073
	ภายในกลุ่ม	565	262.39	0.46		
	รวม	567	264.83			
ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.52	0.76	1.35	.259
	ภายในกลุ่ม	565	316.94	0.56		
	รวม	567	318.46			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.61	1.31	3.43	.033
	ภายในกลุ่ม	565	215.04	0.38		
	รวม	567	217.66			

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ้(Scheffe') ดังแสดงในตาราง 20 – 21

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำ	ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนปานกลาง	ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง	
	$\bar{X}$	3.76	4.01	3.88
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ	3.76		*	
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนปานกลาง	4.01			
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง	3.88			

จากตาราง 20 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำ	ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนปานกลาง	ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง
	$\bar{X}$		
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ	3.69		
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนปานกลาง	3.88		
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง	3.80		

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามคณะวิชา

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	4	17.23	4.31	10.84	.001
	ภายในกลุ่ม	563	223.70	0.40		
	รวม	567	240.93			
ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	21.41	5.35	11.37	.001
	ภายในกลุ่ม	563	265.07	0.47		
	รวม	567	286.48			
ด้านบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	4	9.29	2.32	5.12	.001
	ภายในกลุ่ม	563	255.54	0.45		
	รวม	567	264.83			
ด้านกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	4	3.59	0.90	1.61	.171
	ภายในกลุ่ม	563	314.87	0.56		
	รวม	567	318.46			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4	10.36	2.59	7.04	.001
	ภายในกลุ่ม	563	207.29	0.37		
	รวม	567	217.66			

จากตาราง 22 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกีฬาไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ่(Scheffe') ดังแสดงในตาราง 23 - 26

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่

คณะวิชา	คณะวิชา				
	คณะ	คณะ	คณะ	คณะ	คณะ
	บริหารธุรกิจ	นิติศาสตร์	ศิลปศาสตร์	นิเทศศาสตร์	วิศวกรรม - ศาสตร์
	$\bar{X}$ 3.85	3.64	4.15	3.72	3.94
คณะบริหารธุรกิจ	3.85		*		
คณะนิติศาสตร์	3.64		*		*
คณะศิลปศาสตร์	4.15			*	
คณะนิเทศศาสตร์	3.72				
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.94				

จากตาราง 23 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการแตกต่างกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะนิติศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการแตกต่างกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการแตกต่างกับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่

คณะวิชา	คณะวิชา				
	คณะ	คณะ	คณะ	คณะ	คณะ
	บริหารธุรกิจ	นิติศาสตร์	ศิลปศาสตร์	นิเทศศาสตร์	วิศวกรรม- ศาสตร์
	$\bar{X}$ 3.76	3.63	3.94	3.43	3.93
คณะบริหารธุรกิจ	3.76			*	
คณะนิติศาสตร์	3.63		*		*
คณะศิลปศาสตร์	3.94			*	
คณะนิเทศศาสตร์	3.43				*
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.93				

จากตาราง 24 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นที่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ
มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกับนักศึกษา คณะนิเทศ-
ศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะนิติศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม
กิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ และคณะวิศวกรรม-
ศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้า
ร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่

คณะวิชา	คณะวิชา				
	คณะ บริหารธุรกิจ	คณะ นิติศาสตร์	คณะ ศิลปศาสตร์	คณะ นิเทศศาสตร์	คณะ วิศวกรรม- ศาสตร์
	$\bar{X}$ 3.77	3.63	3.85	3.62	3.95
คณะบริหารธุรกิจ	3.77				
คณะนิติศาสตร์	3.63				*
คณะศิลปศาสตร์	3.85				
คณะนิเทศศาสตร์	3.62				*
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.95				

จากตาราง 25 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ที่ศึกษาในคณะวิศวกรรม-
ศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกับนักศึกษา
คณะนิติศาสตร์และคณะนิเทศศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความ
แตกต่าง

ตาราง 26 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม จำแนกตามคณะวิชา เป็นรายคู่

คณะวิชา	คณะวิชา				
	คณะ บริหารธุรกิจ	คณะ นิติศาสตร์	คณะ ศิลปศาสตร์	คณะ นิเทศศาสตร์	คณะ วิศวกรรม - ศาสตร์
	$\bar{X}$ 3.79	3.63	3.93	3.60	3.91
คณะบริหารธุรกิจ	3.79				
คณะนิติศาสตร์	3.63		*		*
คณะศิลปศาสตร์	3.93			*	
คณะนิเทศศาสตร์	3.60				*
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.91				

จากตาราง 26 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นที่ศึกษาในคณะนิติศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มคำตอบของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจาก แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา แล้วเสนอผลในรูปของการแจกแจงความถี่เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผล ดังแสดงในตาราง 27 – 30

ตาราง 27 ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านวิชาการ	ความถี่
1. ควรมีการดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มทักษะและความรู้ต่อไป	19
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ๆ เพื่อเชิญชวนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม	12
3. ควรปรับปรุงสถานที่ให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	9
4. ควรเพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถโดยใช้ความรู้ที่เรียนในชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้	5
5. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานในสถานที่จริงเพิ่มมากขึ้น	3

จากตาราง 27 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้าน วิชาการ ว่าการจัดกิจกรรมด้านวิชาการควรจัดอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มทักษะและความรู้อย่างต่อเนื่อง ควรมีการคิดรูปแบบการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ๆ เพื่อเชิญชวนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีสถานที่ที่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้มี โอกาสแสดงความสามารถโดยใช้ความรู้ที่เรียนในชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ และมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานในสถานที่จริงเพิ่มมากขึ้น

ตาราง 28 ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านศิลปวัฒนธรรม	ความถี่
1. ควรมีการจัดกิจกรรมและนิทรรศการเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยแต่ละภาคเพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้มากกว่านี้	11
2. ควรมีกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่อยู่ในแต่ละภาค	8
3. ควรมีการประสานงานกับคณะในเรื่องวันเวลาจัดกิจกรรมเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษา	5
4. ควรจัดทัศนศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมไทยเพิ่มมากขึ้น	3

จากตาราง 28 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านศิลปวัฒนธรรม ว่าควรมีการจัดกิจกรรมและนิทรรศการเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยแต่ละภาคเพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้มากกว่านี้ ควรมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่อยู่ในแต่ละภาค ควรมีการประสานงานกับคณะในเรื่องวันเวลาจัดกิจกรรมเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษา และควรจัดทัศนศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมไทยเพิ่มมากขึ้น

ตาราง 29 ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านบำเพ็ญประโยชน์	ความถี่
1. มหาวิทยาลัยควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมเพื่อ บำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	13
2. ควรมีกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อมภายใน และรอบๆ มหาวิทยาลัยเพื่อปลูกจิตสำนึกให้ผูกพันกับสถาบัน	9
3. ในแต่ละปีการศึกษาควรมีการจัดโครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบทอย่างน้อย 1 โครงการ	5
4. ควรจัดโครงการศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อให้นักศึกษาได้นำมาปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน	3
5. ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมเพื่อช่วยลดปัญหาโลกร้อน	1

จากตาราง 29 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านบำเพ็ญประโยชน์ ว่ามหาวิทยาลัยควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อให้นักศึกษามีความผูกพันกับสถาบันควรจัดกิจกรรมเพื่อให้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อมภายในและรอบๆ สถาบัน ในแต่ละปีการศึกษาควรมีการจัดโครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบทอย่างน้อยหนึ่งโครงการ ควรจัดโครงการศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อให้นักศึกษาได้นำมาปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน และควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมเพื่อช่วยลดปัญหาโลกร้อน

ตาราง 30 ความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านกีฬา	ความถี่
1. ควรมีการสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬาให้เพิ่มขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้มีความสามัคคีในหมู่คณะ	16
2. สถานที่จัดกิจกรรมด้านกีฬาไม่เหมาะสมต่อความต้องการของนักศึกษา	14
3. ควรมีกิจกรรมเพื่อเพิ่มทักษะทางด้านกีฬาให้กับนักศึกษาทั่วไปเพื่อเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยต่อไป	9
4. มหาวิทยาลัยควรมีสุนัขกีฬาทันสมัย	3

จากตาราง 30 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านกีฬา ว่าควรมีการสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬาให้เพิ่มขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้มีความสามัคคีในหมู่คณะ ควรมีสถานที่ให้เหมาะสมต่อความต้องการของนักศึกษา ควรจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มทักษะทางด้านกีฬาให้กับนักศึกษาทั่วไปเพื่อเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยต่อไป และมหาวิทยาลัยควรมีสุนัขกีฬาทันสมัย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มีความมุ่งหมายในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ระดับปริญญาตรี(ภาคปกติ) ประจำปีการศึกษา 2549 ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า จาก 5 คณะวิชา จำนวน 568 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา รวม 51 ข้อ แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา และโดยรวม พิจารณาจากการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ ใช้การทดสอบที(t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคณะวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง
5. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านกีฬาที่ไม่พบความแตกต่าง

การอภิปรายผล

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นมีการกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินกิจกรรมที่ครอบคลุมกิจกรรมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา กิจกรรมมีความสอดคล้องต่อความต้องการของนักศึกษา มีความหลากหลายเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษา และสามารถพัฒนานักศึกษาในด้านต่าง ๆ มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชมรมต่าง ๆ ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแต่ละชมรมกำหนดไว้ มีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชมรมให้คำแนะนำและควบคุมดูแล มีการนำข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมโครงการมาปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ดังที่พฤกษ์ เกาถวิล (2551 : 6) กล่าวว่า วิชาการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งประการหนึ่งของการพัฒนานักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาเป็นจุดเชื่อมระหว่างวิชาการที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสังคมรอบข้าง กิจกรรมจึงมีส่วนในการหล่อหลอมนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ กิจกรรมนักศึกษาควรมีลักษณะเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจ นักศึกษามีส่วนร่วมหรือเป็นผู้คิดเองทำเอง อยู่ในกรอบศีลธรรมอันดี มีรูปแบบและขั้นตอนการทำกิจกรรมที่ชัดเจน มีอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2542 : 7) ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองและสังคมได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของหวัน วงศ์แก่นท้าว (2548 : 78) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ด้านวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อกิจกรรมนักศึกษา โดยมุ่งเน้นและส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาตรงต่อความต้องการของนักศึกษาและมีความหลากหลาย เพื่อเสริมสร้างการพัฒนานักศึกษา โดยใช้กิจกรรมเป็นศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากสิ่งที่บังคับเรียนในชั้นเรียน เช่น กิจกรรมการทำงานเป็นทีม กิจกรรมภาวะผู้นำด้านกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมด้านภาษา กิจกรรมด้านการฝึกการแก้ปัญหาและตัดสินใจ และกิจกรรมด้านพัฒนาความคิดและการระดมสมอง เป็นต้น ดังที่วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538 : 59) กล่าวว่า กิจกรรมนิสิตส่งเสริมให้นิสิตแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่าง ๆ อันเป็นผลให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียนวิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และเปิดโอกาสให้นิสิตมีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถเสนอความคิดเห็นกล้าแสดงออก รู้จักฝึกการทำงานอย่างเป็นระบบตลอดจนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับงานวิจัยของหวัน วงศ์แก่นท้าว (2548 : 81) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมซึ่งเป็นภารกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนการทำนุบำรุงอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมตลอดจนการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติไทย กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีที่ดี เช่น โครงการดนตรีไทยอุดมศึกษา วันเข้าพรรษา การจัดพิธีรดน้ำอวยพรเนื่องในวันสงกรานต์ การทำบุญตักบาตร การถวายผ้าพระกฐิน การถวายพระพรเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษาในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เป็นต้น และนักศึกษาอาจมองเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมจะช่วยพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ได้ทำกิจกรรมร่วมกับรุ่นพี่และเพื่อนต่างคณะ ดังที่กรรณิกา พิริยะจิตรา (2547 : 164) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะ รู้จักการทำงานร่วมกันและพัฒนาลักษณะผู้นำและผู้ตาม ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามัคคีในหมู่นักศึกษาโดยการทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งงานวิจัยของกรกช ศิริ (2536 : 106) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพบว่า นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพื่อพัฒนาตนเองให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตระหนักในภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมทั้งการนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ที่เกี่ยวกับการออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่เป็นที่นิยมอย่างมาก เนื่องจากนักศึกษาได้ฝึกฝนวิชาการและวิชาชีพที่ศึกษาอยู่โดยนำไปปฏิบัติในสถานที่จริง ดังที่สำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 13) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษามีส่วนช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาบุคลิกภาพในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ที่ทำให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในด้านต่าง ๆ มีการคิดวิเคราะห์ มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถปรับและควบคุมอารมณ์ได้ดี มีทักษะด้านการวางแผนการดำรงชีวิต เสียสละเพื่อส่วนรวม ช่วยให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสุวณฺห์ ปรีธปริง (2548 : 66) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ทศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตพบว่า นิสิตมีทัศนะต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตด้านการบำเพ็ญประโยชน์ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษายู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนากิจกรรมด้านกีฬาควณฺ์ไปกับการพัฒนาด้านการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้มีมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ และเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยจึงเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถและหาประสบการณ์ทางด้านกีฬา และฝึกให้นักศึกษาเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เช่น กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมกีฬาน้องใหม่สานสายใยน้องพี่ กิจกรรมฝึกทักษะกรรมการผู้ตัดสินกีฬา กิจกรรมกีฬาสีภายใน เป็นต้น ดังที่สำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 180) ได้กล่าวว่า กีฬาเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาที่สามารถช่วยพัฒนาบุคคลทั้งในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ จึงมีความจำเป็นที่สถาบัน การศึกษาต้องพัฒนาการกีฬาของสถาบันให้เจริญก้าวหน้า เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา สร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา และช่วยผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหวัน วงศ์แก่นท้าว (2548 : 80) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นไม่มีการจำกัดเพศและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทั้งชายและหญิง โดยจะเห็นว่านักศึกษาชายและหญิงต่างก็เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติซึ่งกระบวนการนี้ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ได้พัฒนาศักยภาพหลาย ๆ ด้านก่อให้เกิดทักษะความรู้และประสบการณ์แก่นักศึกษา พัฒนาบุคลิกภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กิจกรรมนักศึกษาที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมทำให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการศึกษาในห้องเรียนและทำให้นักศึกษาได้เปลี่ยนบรรยากาศและอริยาบถ

จึงทำให้นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นกับการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ดังที่จิรวรรณ วีรังกร (2546 : 38) ได้กล่าวไว้ว่า การอุดมศึกษาต้องมุ่งทั้งในเรื่องการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรและเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไปด้วย เพราะกิจกรรมนอกหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาคุณสมบัติและเสริมสร้างบุคลิกภาพและสมรรถภาพในด้านต่างๆ ให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา นอกเหนือไปจากกิจกรรมการศึกษาตามหลักสูตรในชั้นเรียน เพื่อที่จะทำให้นักศึกษาสำเร็จเป็นบัณฑิตที่เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม เสียสละต่อส่วนรวม และมีความสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ซึ่งงานวิจัยของสุริรัตน์ จินพงษ์ (2548 : 81) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์ตามทัศนะของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของมนัส นิลสวัสดิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์พบว่า นิสิตทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬาและโดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาใหม่ เริ่มเรียนรู้ชีวิตในมหาวิทยาลัย จึงมีความกระตือรือร้นสนใจสิ่งแปลกใหม่ กล้าคิด กล้าแสดงออก อยากรู้อยากเห็น มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองในด้านการเรียนรู้ การรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่น พัฒนาบุคลิกภาพและฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ มีนโยบายกำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมบังคับตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยมีการจัดบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมในสมุดบันทึกกิจกรรม เพื่อให้ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 เคยมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามาก่อนแล้วจึงไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม และนักศึกษาไม่มีเวลาว่างเพราะมีวิชาเรียนที่มากขึ้น นักศึกษามีกลุ่มเพื่อนสนิทมากขึ้นจึงมีการชักชวนเข้าร่วมกิจกรรมภายนอกที่ดึงดูดความสนใจมากกว่ากิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีสุดท้าย มีการเตรียมความพร้อมในการสมัครงานจึงสนใจเรียนเพื่อที่จะออกไปประกอบอาชีพในอนาคตมากกว่าที่จะสนใจกิจกรรมนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น จึงอาจส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแตกต่างกัน ดังที่วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543 : 23) กล่าวว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีความตื่นตัวและสนใจต่อทุก ๆ สิ่งรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนหรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย มีความตั้งใจในการศึกษาและอยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย และเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์ ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 2

ไม่ค่อยพอใจในครูบาอาจารย์ เริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งและเป็นปฏิปักษ์ต่อมหาวิทยาลัย มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 3 มักจะสงบเงียบ ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อน ๆ มีความเฉยเมยต่อสังคม มหาวิทยาลัยและการเรียน และนิสิตชั้นปีที่ 4 จะไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย แต่จะสนใจเรื่องเกี่ยวกับงาน การศึกษาต่อ และความก้าวหน้าในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของเนาวรัตน์ กังเมง (2543 : 67) ที่ศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาด้านวิชาการ และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอาจไม่มีความมั่นใจในตนเองเพราะกังวลในเรื่องของผลการเรียนที่ต่ำ ไม่สามารถบริหารเวลาระหว่างการเรียนและการทำกิจกรรมได้ นอกจากนี้ อาจจะทำให้ความสนใจกิจกรรมภายนอกสถาบันมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมตามที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเป็นนักศึกษาที่มีความมุ่งมั่นในการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาไปพร้อม ๆ กันได้ โดยสามารถบริหารเวลาระหว่างการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม มีวิธีการเรียนเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน มีการคิดวิเคราะห์ ปรับตัว มุมมอง และมีความรับผิดชอบ จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน ดังที่สำเนา ขจรศิลป์ (2538 : 13) ได้กล่าวว่า นักศึกษาแต่ละคนมีความแตกต่างกันมากทั้งทางด้านภูมิหลัง ลักษณะที่มองเห็นภายนอก เช่นรูปร่าง หน้าตา ลักษณะที่อยู่ภายในตัวนักศึกษาได้แก่ ระดับสติปัญญาและเจตคติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลต่อการพัฒนานักศึกษาโดยตรง เช่น นักศึกษาที่มีระดับสติปัญญาสูงจะสามารถเรียนรู้และเกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ได้ดีกว่าผู้ที่มีสติปัญญาต่ำกว่า ทำนองเดียวกับงานวิจัยของอัมพา ของทุมมินทร์ (2542 : 90) ที่ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏอุดรธาณีพบว่า เกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อ กิจกรรมนักศึกษา ซึ่งงานวิจัยของมนัส นิลสวัสดิ์ (2547 : 70) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากลักษณะการเรียนและกิจกรรม ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคณะวิชาที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่เกิดจากบุคลิกภาพและความสนใจที่แตกต่างกันของกลุ่มนักศึกษา เช่น ด้านวิชาการพบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างจากนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์แตกต่างจากนักศึกษา

คณะศิลปศาสตร์และ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์แตกต่างจากนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ซึ่งอาจเนื่องมาจากคณะนิเทศศาสตร์ไม่มีการสอบเก็บคะแนนแต่จะมีการสอบปลาย ภาคการศึกษาเพียงอย่างเดียว นักศึกษามีภาระการเรียนมากขึ้นจึงเลือกที่จะให้ความสำคัญกับการ เรียนมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ในขณะที่คณะศิลปศาสตร์มีการจัดการเรียน การสอนในสาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งคณะวิชามีการจัด กิจกรรมด้านวิชาการเสริมหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้า ร่วมกิจกรรมทั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อฝึกทักษะและเพิ่มประสบการณ์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนได้ ด้านศิลปวัฒนธรรมพบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมี ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างจากนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ นักศึกษาคณะ นิเทศศาสตร์แตกต่างจากนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาคณะ ศิลปศาสตร์แตกต่างจากนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ และนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์แตกต่างจาก นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทั้งนี้ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม กิจกรรมและให้ความสำคัญของกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมน้อยกว่าคณะอื่นๆ ซึ่งอาจเนื่องจาก นักศึกษาไม่มีความสนใจกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ประกอบกับคณะนิเทศศาสตร์จัดการเรียนการ สอนในสาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ สาขาการโฆษณา และสาขาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งนักศึกษาให้ความสำคัญกับกิจกรรมแปลกใหม่ และได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่น เช่น โครงการ อบรมเพื่อเป็นนักร้องรายการเพลงสถานีวิทยุ การอบรมผู้ประกาศข่าว การเขียนบทวิทยุและโทรทัศน์ กิจกรรมอบรมการถ่ายภาพ กิจกรรมประกวดสื่อโฆษณา เป็นต้น โดยนักศึกษาต้องมีความรู้ที่ทัน ต่อเหตุการณ์บ้านเมือง และมีความคิดที่แปลกใหม่เพื่อผลิตผลงานให้แตกต่างจากแบบเดิมๆ ส่วน นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมมากกว่าคณะ อื่นๆ เพราะคณะมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาและได้จัดกิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย เช่น การจัดกิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีในวันสำคัญต่างๆ เป็นต้น ด้านบำเพ็ญประโยชน์พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรม- ศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างจากนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะนิเทศ- ศาสตร์ ทั้งนี้ นักศึกษาที่ศึกษาในคณะนิเทศศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและให้ ความสำคัญต่อกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์น้อยกว่าคณะอื่น ๆ อาจเนื่องจากนักศึกษาให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานด้านการบันเทิงมากกว่า เช่น กิจกรรมด้านการแสดง การประกวดขับ ร้องเพลง การประกวดสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์มีความ คิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มากกว่าคณะอื่น ๆ อาจเนื่องจากนักศึกษาคณะ วิศวกรรมศาสตร์ได้มีโอกาสนำความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวกับวิศวกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาและช่วยเหลือ ชุมชนในชนบทที่ยังขาดแคลน เช่น โครงการค่ายวิศวกรรมศาสตร์ โครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบท โครงการทัศนศึกษาสัมพันธ์แบ่งปันรอยยิ้มให้น้อง เพื่อสร้างถาวรวัตถุในชุมชนชนบทที่ยังขาดแคลน การบริการทางวิชาการ เช่น การสร้างถังเก็บน้ำฝน การสร้างสนามเด็กเล่น การสร้างฝายน้ำล้น การซ่อมแซมอาคารเรียนและห้องสมุด เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษาที่ศึกษาในคณะ วิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน ดังที่สำเนาว่า ขจรศิลป์

(2538 :122) ที่กล่าวไว้ว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะทำให้นักศึกษาได้ใช้พลังร่างกายและความคิด กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีโอกาสพัฒนาตนเองทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหวัน วงศ์แก่นท้าว (2548 : 77) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์ (2549 : 67) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ทิศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานีที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทิศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานีโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ด้านวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรมีการดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มทักษะและความรู้ในด้านต่าง ๆ มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ เช่น บอร์ดไฟอิเล็กทรอนิกส์ เสียงตามสาย เป็นต้น ควรมีการปรับปรุงสถานที่ให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ควรเพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถโดยใช้ความรู้ที่เรียนในชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้ ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานในสถานที่จริงเพิ่มมากขึ้น ส่งเสริมให้ชมรมด้านวิชาการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดนิทรรศการเสนอแนะงานวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ จัดสัมมนาวิชาการในเรื่องการทำธุรกิจจากผู้ประสบความสำเร็จ และส่งเสริมกิจกรรมที่นอกเหนือจากชั้นเรียนเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่กับชุมชนได้

2. ด้านศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานที่ทำหน้าที่อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและปลูกฝังจิตสำนึกในเรื่องวัฒนธรรมของชาติเพิ่มมากขึ้น มหาวิทยาลัยควรมีการจัดกิจกรรมและนิทรรศการเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยแต่ละภาคเพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้มากกว่านี้ ควรมีกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่อยู่ในแต่ละภาค ควรมีการประสานงานกับคณะในเรื่องวันเวลาจัดกิจกรรมเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษา ควรจัดทัศนศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมไทยเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรมีการสนับสนุนการจัดกิจกรรมในวันสำคัญและประเพณีต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีส่วนร่วมและได้รับความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรม ควรส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้มีความหลากหลายและสอดคล้องต่อความต้องการของนักศึกษา

ผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมควรมีการประยุกต์และพัฒนากิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีความทันสมัย และน่าสนใจเพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น

3. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรมี กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมร่วมกับ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ควรมีกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม ภายในและรอบๆ มหาวิทยาลัยเพื่อปลูกจิตสำนึกให้ผูกพันกับสถาบัน ควรมีกิจกรรมบำเพ็ญประ- โยชน์ลักษณะต่าง ๆ กับชุมชนรอบข้างมหาวิทยาลัย เช่น การทำความสะอาดพื้นที่สาธารณะร่วมกับ ชุมชน ในแต่ละปีการศึกษาควรมีการจัดโครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบทอย่างน้อย 1 โครงการ ควรจัดโครงการศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อให้นักศึกษาได้นำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมเพื่อช่วยลดปัญหาโลกร้อนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ควรจัดกิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์สังคมและสร้างความสามัคคีในหมู่ คณะจากการที่ได้ทำงานร่วมกัน

4. ด้านกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกีฬาในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัยควรมีการสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬาให้ เพิ่มขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ และมีความสามัคคีในหมู่คณะ ควรมีสถานที่จัดกิจกรรมด้านกีฬาให้เหมาะสมต่อความต้องการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยควรมีสุนัข กีฬาและห้องออกกำลังกายที่ทันสมัย นอกจากนี้การจัดกิจกรรมกีฬาสีภายในสถาบันควรมีการ สนับสนุนงบประมาณของคณะเพิ่มมากขึ้นและควรมีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าเพื่อเตรียมความ พร้อมและวางแผนการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
2. ควรศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์น
3. ควรศึกษารูปแบบการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย เซนต์จอห์น
4. ควรศึกษารูปแบบและลักษณะการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของ นักศึกษา
5. ควรศึกษาทัศนคติอาจารย์ และนักศึกษาต่อรูปแบบสื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมนักศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรกช ศิริ. (2536). การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา การแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรรณิกา พิริยะจิตร. (2547). กิจกรรมนักศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์. (2547). พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิรวุฒิ วีระกร. (2546). ทิศทางการพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต บนเส้นทาง ปฏิรูปการเรียนรู้. ใน เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม นักศึกษา. กรุงเทพฯ: ฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ชาติชาย จินดอน. (2549, 14 มิถุนายน). สัมภาษณ์โดย สหสวรรค์ ผลอรรถ ที่มหาวิทยาลัย เซนต์จอร์จ.
- ชาญชัย อินทรประวัติ. (2545). หัวใจของงานกิจการนักศึกษา. ใน เอกสารประกอบการสัมมนา กระบวนทัศน์และกลยุทธ์ในการพัฒนานิสิตนักศึกษา บนเส้นทางปฏิรูปการเรียนรู้. หน้า 27-28. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ชุลีพรวรรณ กษมานนท์. (2543). คุณลักษณะทางจริยธรรมของอาจารย์พยาบาลวิทยาลัย พยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดุชนี สุทธรปรียาศรี; และ วรรณ ปุณณโชติ. (2540). รายงานการวิจัยกระบวนการปลูกฝังค่านิยม และวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2540). การสำรวจความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาในการเข้าร่วมโครงการ กิจกรรมนิสิตนักศึกษา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ปีงบประมาณ 2538. กรุงเทพฯ: กองบริการ การศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- _____. (2543). มาตรฐานกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- _____. (2545). สรุปโครงการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนปีงบประมาณ 2543 – 2544. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

- ทิพย์อนงค์ เลื่อนพุกวัฒน์. (2546). รูปแบบการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธัญญชนก เฟื่องผา. (2548). สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2543). กิจกรรมนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย. ใน การพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา. หน้า 16 – 20. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ธีรชอุณห เมืองนาโพธิ์. (2549). แนวคิดเรื่องงานกิจการนักศึกษา. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2549, จาก <http://www.library.kmitnb.ac.th/article/atc31>
- เนาวรัตน์ กังเม้ง. (2543). ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูร วงศ์จันทร์ (2547). แนวทางการประยุกต์ใช้หลักทางพระพุทธศาสนาในการสอนการอนุรักษ์ป่าไม้และสัตว์ป่า. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา-การสอนสิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยะทัศน์ สุธรรมธารีกุล. (2546). การศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์ปะการังของนักดำน้ำในเขตเมืองพัทยา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผะดากุล บัณยานาค. (2544). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมความเป็นผู้นำของนักเรียนเตรียมทหาร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง. (2548). ทักษะของนิสิต มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พฤกษ์ เกาถวิล. (2551). บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาในการดำเนินงานโครงการค่ายเรียนรู้คุณธรรมนำชีวิตพอเพียงปี 2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- พิษณุ อภิธมาจารย์โยธิน. (2543). กิจการนักศึกษากับบทบาทในการส่งเสริมลักษณะที่เอื้ออำนวยของนักศึกษาสู่การพัฒนา. ใน งานกิจการนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล. กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล.
- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. (2547). แนวทางการดำเนินกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. กรุงเทพฯ: สำนักกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.

- มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. (2548). รายงานประจำปี 2548 มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. กรุงเทพฯ: ศรีเสนอการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. (2549). กิจกรรมนักศึกษา. สืบค้นเมื่อ 13 มีนาคม 2549, จาก http://studentaff.eau.ac.th/activiti/ac_m001a.php.
- วรัญญา เทศนา. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัย. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วฤษฎา ฤกษ์เมธ. (2546). ทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภ รุจิรากร. (2546). ปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2528). งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2530). อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2538). กิจกรรมศึกษายุคโลกาภิวัตน์. ใน เอกสารทางวิชาการ คณะกรรมการกิจการนักศึกษา สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- . (2543). การพัฒนากิจการนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2549). จิตสำนึกเพื่อส่วนรวม. ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการประจำปีของเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคกลาง เพื่อพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทย. หน้า 20. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- วิจิตร ศรีอำน. (2549). การเรียนคืองานประจำกิจกรรมคืองานประกอบ. สืบค้นเมื่อ 13 มีนาคม 2549, จาก <http://www.sut.ac.th/dsa/e-book/chanchai/bandit/pdf/lessen2.pdf>
- วิลาสินี เพชรขาว. (2544, มกราคม-เมษายน). ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. วารสารสงขลานครินทร์. (1): 49.
- สมชาย บุญญบาล. (2541). ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลาง ที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมศักดิ์ บัวรอด. (2532). การศึกษาสภาพการปฏิบัติจริงเกี่ยวกับจัดกิจกรรมนากศึกษาของ
วิทยาลัยครูรัตนโกสินทร์ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และกรรมการนักศึกษา.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมหวัง ชัยเจริญคุณาภรณ์. (2549). ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม
นักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สรารุท ทัศนาวินธุ์. (2547). ปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีสถาบันราชภัฏร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2546. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับ
อุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี.
คอมมิวนิเคชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2546). คู่มือการดำเนินโครงการเสริมสร้างและพัฒนา
ศักยภาพนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน พ.ศ.2547. หน้า 18-28.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- _____. (2548). สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาปีงบประมาณ 2545. กรุงเทพฯ:
สหายบล็อกและการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). กิจกรรมนักศึกษา.
สืบค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2549, จาก http://www.nesdb.go.th/plan10/data/report_1248/1.pdf.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2542). สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
ปีงบประมาณ 2542. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2538). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สุชาญ โกศิน. (2546, เมษายน). วิสัยทัศน์ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา. วารสารวิชาการ.
6 (4): 40-41.
- สุวัชร ยิ่งสวัสดิ์. (2549, 6 มิถุนายน). สัมภาษณ์โดย สหสวรรค์ ผลอรรถ ที่สำนักกิจการ
นักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- สุริรัตน์ จินพงษ์. (2548). การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์ตามทัศนะของนักศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวพร ตั้งสมวรพงษ์. (2542). การอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21. ใน เอกสารประกอบการสัมมนา
ทางวิชาการอุดมศึกษาสัมพันธ์. หน้า 75. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- หวั่น วงศ์แก่นท้าว. (2548). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรพินทร์ สันติชัยอนันต์. (2549). *การศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพา ชองทุมมินทร์. (2542). *เจตคติต่อกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏอุดรธานี*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Cronbach, Lee Joseph. (1984). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York: Harper and Row.
- Ferguson, G. A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed. New York: McGraw-Hill.
- Flemming, Michael C. ;& Joseph, G. Nellis. (1994). *Principles of Applied Statistics*. 3rd ed. London: Routledge.
- Frederick, Robert W. (1959). *The Third Curriculum*. New York: Appleton Crofts.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V.; & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30 (3): 607–610.
- Likert, R. A. (1932). Technique for the Measurement of Attitudes. *Psychological Measurement*. 140: 1–55.
- Stroup, H. (1964). *Toward a Philosophy of Organized Student Activities*. Minneapolis: University of Minnesota Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด พร้อมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อคำถามที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ชั้นปีที่ศึกษา

☐ ชั้นปีที่ 1

☐ ชั้นปีที่ 2

☐ ชั้นปีที่ 3

☐ ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คะแนนเฉลี่ยสะสม.....

4. คณะวิชา

- ☐ คณะบริหารธุรกิจ
- ☐ คณะนิติศาสตร์
- ☐ คณะศิลปศาสตร์
- ☐ คณะวิทยาศาสตร์
- ☐ คณะวิศวกรรมศาสตร์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย

เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬา ตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้เสนอแนะและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียวโดยพิจารณาตามคำแนะนำดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับมาก
- คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
<u>ด้านวิชาการ</u>					
1. ส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ทางวิชาการไปใช้ให้เกิดประโยชน์					
2. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการทำงาน					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
ด้านวิชาการ (ต่อ)					
3. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
4. เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้แก่ นักศึกษา					
5. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะการใช้ชีวิต ในรั้วมหาวิทยาลัยฯ					
6. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการ วิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง					
7. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความรู้ ความสามารถของตัวเอง					
8. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ ตรงนอกจากการเรียนในชั้นเรียน					
9. ช่วยให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น					
10. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น					
11. ส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษามี ลักษณะผู้นำที่ดี					
12. นักศึกษามีโอกาสเพิ่มพูนความรู้เพื่อ ประกอบอาชีพ					
13. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนา บุคลิกภาพเพื่อให้เหมาะสมกับวิชาชีพ					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับด้านวิชาการ

.....

.....

.....

.....

.....

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
ด้านศิลปวัฒนธรรม					
14. ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
15. ช่วยให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย					
16. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
17. ส่งเสริมเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา					
18. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ					
19. ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการปฏิบัติจริง					
20. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
21. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้สืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติสู่สังคม					
22. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในด้านศิลปวัฒนธรรม					
23. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้คุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย					
24. ส่งเสริมให้นักศึกษามีค่านิยมที่ถูกต้อง					
25. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทางด้านสุนทรียภาพ					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับด้านศิลปวัฒนธรรม

.....

.....

.....

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
<u>ด้านบำเพ็ญประโยชน์</u>					
26. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความอดทน					
27. ช่วยให้นักศึกษารู้จักวางแผนการทำงาน อย่างมีระบบ					
28. ช่วยให้นักศึกษาสามารถแก้ปัญหาได้อย่าง มีเหตุผล					
29. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง จากการทำงานร่วมกับหน่วยงานภายนอก					
30. ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีเพื่อ ช่วยเหลือสังคม					
31. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาชุมชน					
32. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามัคคีจากการ ทำกิจกรรมร่วมกัน					
33. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพความ เป็นจริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท					
34. ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ พัฒนาสังคม					
35. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการ ช่วยเหลือสังคม					
36. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพื่อทำ ประโยชน์ต่อสังคม					
37. ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักเสียสละประโยชน์ ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม					
38. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการตัดสินใจ					
39. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้ ความสามารถทางวิชาการเพื่อพัฒนา ชุมชน					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
ด้านบำเพ็ญประโยชน์ (ต่อ)					
40. ช่วยให้นักศึกษามีจิตสำนึกในการเคารพ กฎ ระเบียบของสังคม					
41. ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดีเพื่อให้นักศึกษาได้มี ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับด้านบำเพ็ญประโยชน์

.....

.....

.....

.....

.....

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
ด้านกีฬา					
42. ปลุกฝังเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาเพื่อ สุขภาพของนักศึกษา					
43. เสริมสร้างพละนามัยและผ่อนคลายความ ตึงเครียดของนักศึกษา					
44. ช่วยให้นักศึกษามีมนุษยสัมพันธ์และได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น					
45. ส่งเสริมให้มีบุคลิกภาพที่ดี					
46. ปลุกฝังความมีระเบียบวินัย เคารพกฎ กติกาและมีมารยาทในการเล่นกีฬา					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
ด้านกีฬา (ต่อ)					
47. ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพทางด้านร่างกายและจิตใจแก่นักศึกษา					
48. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะและความรู้ทางด้านกีฬา					
49. ส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬารู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย					
50. ปลุกฝังนิสัยให้เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพที่ดี					
51. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความสามารถทางด้านกีฬาอย่างเต็มความสามารถ					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับด้านกีฬา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ
ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	2.53	27	3.54
2	2.06	28	3.23
3	1.96	29	3.05
4	3.92	30	2.12
5	3.08	31	2.56
6	2.53	32	7.51
7	5.00	33	2.72
8	6.28	34	4.24
9	4.52	35	4.71
10	5.49	36	5.06
11	7.82	37	4.63
12	5.77	38	4.78
13	6.77	39	4.01
14	3.50	40	2.41
15	5.00	41	3.82
16	3.63	42	3.76
17	3.60	43	4.42
18	3.46	44	2.96
19	2.64	45	1.62
20	4.04	46	1.50
21	3.69	47	2.09
22	3.76	48	3.76
23	2.64	49	3.07
24	3.93	50	1.35
25	2.69	51	3.92
26	3.36		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .95

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล
วันเดือนปีเกิด
สถานที่เกิด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน

นายสหสวรรค์ ผลอรรถ
4 มิถุนายน 2516
อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
บ้านเลขที่ 19 / 2 หมู่ 3 ตำบลบ้านนา
อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13150

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2534

มัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนการเรียนวิทย์ - คณิต - ศิลป์)
จากโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม จังหวัดอ่างทอง

พ.ศ. 2545

บธ.บ. (การจัดการสารสนเทศคอมพิวเตอร์)
จากมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

พ.ศ. 2551

กศ.ม. (การอุดมศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ